

l'PAiS

Periòdic independent de l'Empordà

any I - número 11 - 6 juliol - 12 juliol 1977 - Surt dimecres - preu: 20 pessetes

Amb l'arribada del mes de juliol, nombrosos turistes comencen a entrar pels punts fronterers empordanesos (La Jonquera i Portbou), tot animant l'ambient de les nostres platges i creant un clima de cert optimisme, pel que fa a les perspectives econòmiques del nostre poble.

Figueres

Nous planys per un teatre enderrocat

(Pàgines 16 i 17)

La Jonquera

Veu i vot dels partits polítics, a l'Ajuntament

(Pàgina 10)

Palamós

Bell-lloc: un plet guanyat pel poble

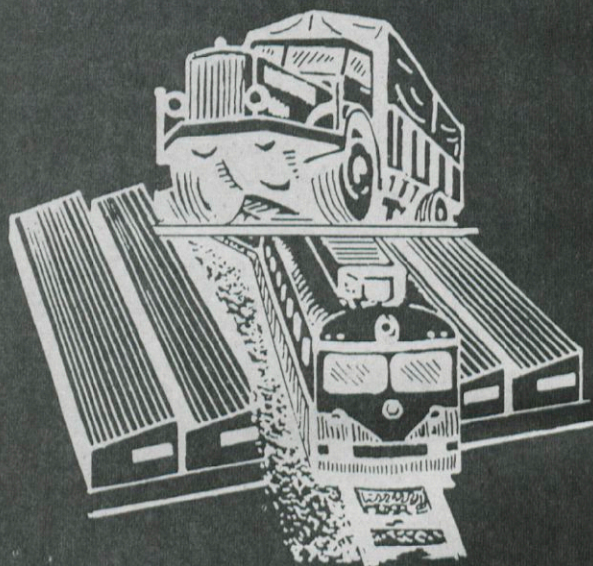
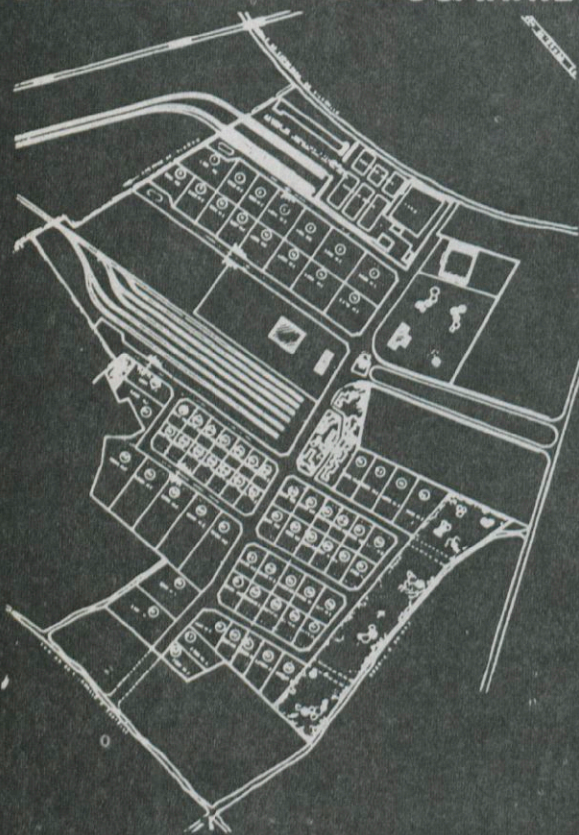
(Pàgina 6)

¡ UNA INVERSION ! EXCEPCIONAL !

AREA DE SERVICIO PARA EL CENTRO DE INSPECCION **FITOSANITARIA VILAMALLA**

UN POLIGONO INDUSTRIAL
EN UNA ENCRUCIJADA DE
CARRETERA Y FERROCARRIL

- Plan de Ordenación aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo el 7/10/74 (B. O. de la P. 19/10/74).
- A la salida n.º 12 de Autopista A-17.
- A 4 kilómetros de Figueras.
- Estación F.C. de Vilamalla a 1 Km.
- Dos oficinas bancarias.
- Báscula-puente.
- Inspección FITO y SOIVRE.
- Despacho de Aduana y TIR.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.
- Locales disponibles para oficinas.
- 50.000 metros cuadrados de zona verde.
- Viales preparados para recibir camiones de gran tonelaje.
- Agua, electricidad, teléfono y télex.

INFORMACIÓN: **PRODASA**

Tel. 50 04 12 - Ext. 36/apart. 162 - FIGUERAS

Adéu a un carnet antidemocràtic

Estimat lector:

El setmanari "Triunfo", poques hores abans de produir-se el "fatal desenllaç" del "Ministerio de Información y Turismo", quan aquest ja agonitzava, dedicava un extraordinari article a "los otros periodistas". Es a dir, a tots aquells que són periodistes, però que no ho són, perquè els manca el tristament cèlebre carnet franquista de premsa.

Un carnet que molts privilegiats aconseguiren "per les bones" (privilegiats del règim que fins fa poc patí l'Estat espanyol, és clar) i un carnet que moltíssims ciutadans normals mai no arribaren a assolir ni "per les males". Perquè, cal recordar-ho, en molts casos, es negà el dret d'estudiar periodisme a qui volia fer-ho (malgrat l'existència il·lògica d'una "Escuela Oficial", on deien que s'ensenyava la professió, escola que desembocà després en la creació d'una "Facultad de Ciencias de la Información", per tal de desgavellar-ho tot més encara), car l'historial o la ideologia del ciutadà normal no eren prou convincents...

"AMNISTIA PARA EL INTRUSO"

"Más de la mitad de la prensa de Madrid, y probablemente más de la mitad de la prensa del país —deia Juan Tomás de Salas, director general de "Cambio 16", el mes de novembre de l'any passat—, está hecha y escrita por unos anónimos metecos, sin oficio ni beneficio, que por carecer del carnet franquista de prensa, hacen todo tipo de tareas periodísticas, pero sin permiso (...) Esta invención mussoliniana del carnet estatal de periodista ha servido así para partir en dos a la profesión hasta producir desigualdades inicuas..."

Aquest article de Juan Tomás de Salas, intitulat "Amnistia para el intruso", produí un fort impacte. Diverses publicacions se'n feren ressò, com la revista gironina "Usted" ("Intrusos, ¿de qué? y ¿por qué?", era el títol d'un seu editorial), i hom descobrí casos esgarriuosos. Casos de persones que vivien "amb la por al cos", per raó de les amenaces de què eren objecte per part d'alguns "acarnetados", que veien perillar llurs "enchufes", si l'intrusisme anava endavant. Grans

firmes del periodisme, de les més llegides, resultava que no eren —i no hi són— inscrites al "Registro Oficial de Periodistas". I això, indubtablement, els produïa, per altra banda, una enveja de no dir...

La professió de periodista és una barreja de l'escriptor, del pintor, del polític, del xafarder... que, gràcies a Déu, com deia Salas, no requereix per a res l'estructura burocràtica del diploma i del carnet. Els millors periodistes s'han fet (i això ho recordava fa algun temps Joan de Sagarra, un altre gran periodista sense carnet) a les redaccions dels periòdics o de les agències d'informació. "Porque periodismo es tarea que se hace y no se aprende en las aulas; porque ser periodista, como ser ministro, como ser Picasso, como ser Alberti, o como ser fontanero, no requiere que el Estado diga sí", afirmava també "Cambio 16" un cop. Em consta, estimat lector de 9 PAÍS, que a França, a Anglaterra, als Estats Units i a qualsevol país on la premsa és lliure, els fa pena el que ha passat i passa a Espanya, en aquest aspecte...

"TRIUNFO" RECOMANA

Però això, de fet, sembla que, per fi, s'ha acabat. "Triunfo", àdhuc, ha recomanat: "No acepten ya las empresas que para nombrar un redactor o un director de su periódico o su semanario haya que presentar un número de carnet o una certificación de un Registro de iniciación fascista y de carácter restrictivo y controlador; no insistan los periodistas en ejercicio y en disfrute de esas ventajas en discriminar a sus compañeros, procedan de donde procedan, o en alegar un "intrusismo" que no existe. Habría que saber quiénes son todavía los auténticos intrusos de esta profesión, quiénes se han introducido en ella utilizando

los huecos que dejaron los fusilados, los encarcelados, los exiliados o los depurados, y cómo defienden ese último "búnker" los que a lo mejor no tienen capacidad personal y profesional para defenderlo de otra manera más limpia."

9 PAÍS recolza totalment la recomanació de "Triunfo". I ho fa amb fets concrets. Pocs dies abans de sortir aquest número del setmanari madrileny, vam rebre un "ofici" de l'ara "passat a millor vida", valgui aquesta traducció literal de l'idioma cervantí, "Ministerio de Información y Turismo", mitjançant el qual se'ns manava la contractació d'alguns periodistes titulats més, "en vista de las características de 9 PAÍS". El fet ens féu gràcia i, alhora, pena. I l'"oficio" resta, per ara, oblidat en un calaix. A més, d'on treuriem, a Figueres, el nombre de "periodistas con título y residencia en Figueras" que ens demanen, si no hi són...?

I afegia "Triunfo": Esta especie de desobediencia civil que debería comenzar ya, en este momento, no tendrá probablemente ninguna de las sanciones previstas en los numerosos artículos de las numerosas leyes que han servido para dominar y controlar la prensa española (...) Porque el propio Ministerio de Información, con los días contados, se avergonzaría de aplicar sanciones caducas, porque el presidente del Gobierno no podría desmentir su proclamado democratismo reanudando una persecución antigua. También en esta cuestión de la libertad de prensa, España debe ponerse al nivel de las otras naciones de Europa..."

COMIAT

Adéu, antipàtic i antidemocràtic carnet de premsa franquista! Sembla que, per fi, te n'has anat en un dia molt clar, com podríem dir tot recordant la cèlebre cançó de Raimon, i que mai més no tornaràs. Tan de bo que sigui així...!

Cordialment,

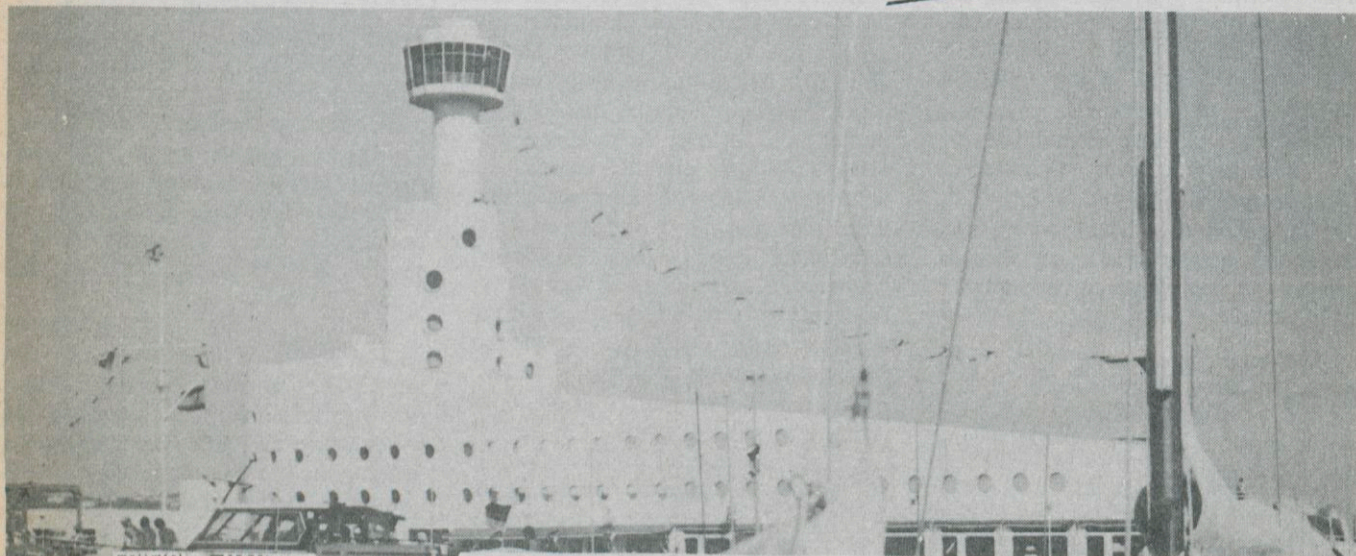
Emili Casademont i Comas

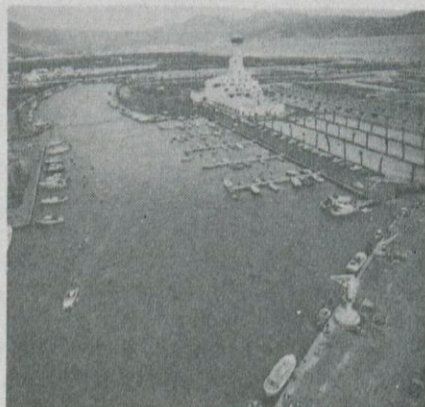
ya será menos.
 Potser que afuixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

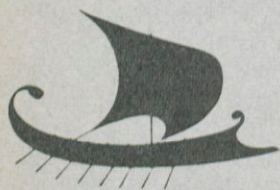
Véanlo todo

EDIFICIO "NAUTICO" con
 Puerto deportivo,
 Amarres a plazo fijo,
 Amarres transitorios,
 Piscina climatizada,
 Gimnasio, Sauna,
 Mirador panorámico,
 Restaurante y Snack-bar,
 Bar y Cafetería,
 Parking vehículos.

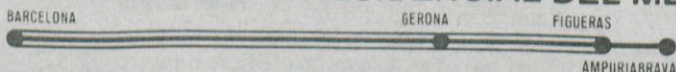

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discotecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

Federals

Amb la implantació de la dinastia borbònica, en el segle XVIII, el nostre país passà a administrar-se sota una forma centralista, que s'ha conservat fins als nostres dies gairebé d'una manera ininterrompuda. Amb un altre Borbó, el Rei Joan Carles, s'obre la porta a l'Espanya de les nacionalitats.

Comença ja a veure's, a l'horitzó espanyol, la possibilitat d'un estat federal, mitjançant una projectada llei bàsica d'autonomies regionals.

Però si aquí el federalisme té llurs rels en la mateixa història, a l'Europa dels nostres dies se suggereix com una fórmula moderna i de futur, capaç d'unir sense unificar. D'alguna manera, doncs, tenim els espanyols un camí recorregut, una experiència per a oferir.

Des de la nostra òptica comarcal, hem de dir que als empordanesos no ens espanta pas el federalisme. L'estimem perquè hem estat sempre un poble defensor d'aquesta forma d'administració política. Som federalistes fins i tot dintre la pròpia Catalunya.

L'Empordà pot recuperar la seva memòria col·lectiva i aixecar, com en d'altres temps, la bandera del federalisme; defensar i recolzar llurs homes les autonomies de l'Estat espanyol i d'altres pobles europeus, en un rumb sense derives que porti cap a l'Europa federal.

A. R.

Director general:
Emili Casademont i Comas
Ajutant de direcció:
Vicenç Burgas
Coordinació:
Jordi Vallmajó
Coordinació artística:
Narcís J. Ferrer
Director:
Vicenç Palomares
Redactors i col·laboradors:
Lourdes Alvarez
Maria Àngels Anglada
Joaquim Ballesteró
Martí Balló
Joan Canadell
Alexandre Deulofeu
Ferran Garrido i Pallardó
Jordi Gratacós
Antoni Godoy
Ramon Guardiola
Joan Guillaumet
Alfons Gumbau
Xavier de Lerma
Montserrat Minobis
Juli Molons
Carme Mínguez
Josep Maria Ortega
Narcís Pijoan
Angel Quintana
Jaume Quintana
Miquel Riera
Miquel Sempere
Jaume Sureda i Prat
Josep Vallés i Rovira
Montserrat Vayreda i Trullol
Gerent:
Alexandre Liaño
Secretària:
Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:
Torner Malé

Disseny publicitat:
Pere Prats

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Telèfon: 50 57 63
FIGUERES

Impress:

Vallesana de Publicacions, S. A.
SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios
BARCELONA

Edita:

EDITORIA EMPORDANESA, S. A.
FIGUERES

President:

Carles López Cusí

Dip. Legal: B-18920-1977

Sumario

• Pequeñas noticias de Figueres	Pág. 7
• Homenatge pòstum a Maria dels Àngels Vayreda	9
• Crònica de Palafrugell	11
• Bústia del 9	14
• Dos narradors de l'Empordà, per M. ^a Àngels Anglada	21
• Aquests artistes, per Narcís Pijoan	22
• Esports	26, 27 i 28

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Palamós

Los accesos a Bell-lloc, "rescatados" para el municipio

Casi cinco años ha tardado el Ayuntamiento de Palamós en resolver un auténtico clamor popular que, si alguien pensó podría dejar de serlo dando tiempo al tiempo, se equivocó plenamente: la reivindicación de Bell-lloc.

En efecto, en noviembre de 1.975 se inició o, mejor dicho, cristalizó un movimiento popular de reivindicación de los accesos a la ermita-santuario de Bell-lloc, así como la utilización de la ermita para el culto católico.

Según nuestras informaciones, en mayo de 1973 el Ayuntamiento acordó estudiar el tema, pero no ha sido hasta el día 28 de junio, verbena de Sant Pere, cuando lo ha resuelto en base a un informe jurídico del abogado señor Xifra Heras, informe que contempla sesenta folios sobre el tema y que es favorable a la reivindicación de los accesos, plaza y fuente de Bell-lloc.

EL ALCALDE, RECUSADO

Así, con unos treinta minutos de retraso sobre el horario oficial, (casi todos los miembros del consistorio, incluido el alcalde, llegaron tarde, y el propio primer teniente de alcalde, señor Moral, se tomó un café en un bar sito enfrente de la casa consistorial), dió inicio una sesión que bien pudiera

calificarse de histórica al acometer el ayuntamiento palamosense una reivindicación popular iniciada en tiempos de la dictadura y resuelta o puesta en vías de solución días después de las primeras elecciones casi demócratas que vive el país en cuarenta años.

Centrando la sesión en su punto

más importante, el de Bell-lloc, diremos que por secretaria se leyó una propuesta de la comisión informativa de Gobernación, en la que tras hacer un poco de historia del tema, presen-

tar la actual situación y hacer mención al informe jurídico del señor Xifra, se mostraba partidaria de la reivindicación de los caminos, plaza y fuente de Bell-lloc.

Tras la lectura de la moción de Gobernación y la lectura, también, de las conclusiones a que había llegado el aludido abogado señor Xifra Heras, se inició un debate sobre el tema, debate totalmente insípido e intrascendente que giró en torno a si los caminos podrían tener un palmo más o de menos en relación a los habidos, por grafiar un poco los minutos "inverti-

Cinco años ha tardado el Ayuntamiento en resolver un auténtico clamor popular

dos" en la discusión. Hemos de decir que durante el tiempo empleado en el tema de Bell-lloc, el alcalde se ausentó de la sala alegando la existencia de una recusación contra su persona que el gobierno civil no había aún resuelto.

Tras los pros y contras sobre el ancho de los viales, se acordó, por unanimidad, reivindicar como bienes públicos municipales los caminos, tanto peatonales como de carruajes u otros vehículos, que llevan a Bell-lloc, así como la plaza y la fuente, considerándolos "rescatados" para el municipio, requiriendo de la sociedad propietaria del paraje que deje expeditos dichos caminos así como suprima letreros prohibitivos y vallas en el plazo de quince días a contar desde la notificación del acuerdo.

En el salón de sesiones estaban presentes miembros de distintos partidos políticos, así como de la Asamblea de Catalunya en Palamós.

RESTAURANT
LA LLAR

carn a la brasa
plats típics
banquets

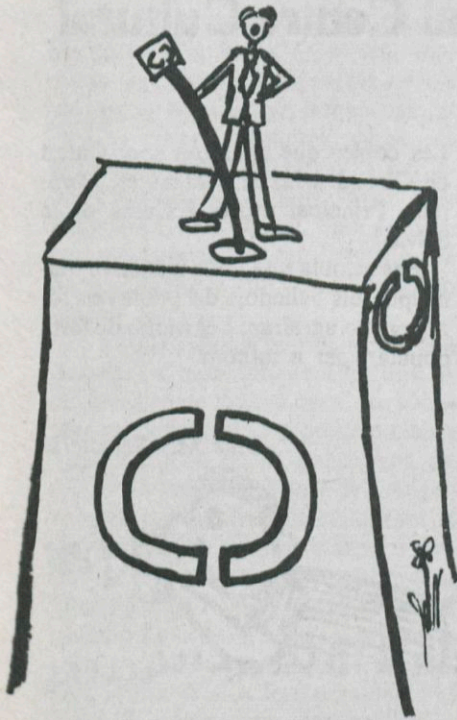
carretera de Rosas

Xavier de Lerma

Brevísimo

CENTRO MUSICAL

Dentro de pocos días en un local de Roses se anuncia la actuación de Julio Iglesias. Según informes que nos llegan se darán cita en el espectáculo la mayoría de los jefes y jefecillos que la U.C.D. tiene en la comarca. Posiblemente está en la mente de los rectores políticos que en las próximas elecciones, en vez de tanto miting, los partidos y coaliciones darán festivales musiqueros.

RUMOR CONSISTORIAL

Comienzan a sonar algunos nombres como posibles candidatos en las próximas elecciones municipales. Concretamente el de Eduard Puig ha adquirido durante los últimos días una cierta consistencia, en el sentido que se presentaría para alcalde de Figueres. En el momento de redactar estas notas no les puedo confirmar el rumor. En próximas semanas espero poder darles unos cuantos nombres más de posibles candidatos al sillón municipal. No cabe duda que la democracia nos puede traer muchas cosas nuevas.

TODAVIA EL 18 DE JULIO

A pocas jornadas de esta fecha, año tan recordada, nos extraña que el Gobierno no haya dado un primer paso para su desaparición del calendario oficial. Hoy por hoy si algún recuerdo nos atrae hacia ella es el de saber que tendremos paga doble y pare usted de contar. Lo otro, lo del Alzamiento particular, es algo ya pasado y muy lejano, tan lejano que mejor sería enterrarlo en el baúl de los recuerdos para no desenterrarlo nunca jamás.

INFORMAL

No cabe duda que las líneas que salgan siempre en esta sección siendo un servidor solo maletilla en las labores periodísticas, tendrán un carácter desenfadado e informal. Eso sí, moral no faltará y llegará el día en que como los maestros matadores podré poner si no una pica en Flandes, sí al menos un par de banderillas. Eso contando con que antes no sea picado. En este mundo ya se sabe.

FUTUROLOGIA

Saber el futuro es algo tan importante que el hombre durante todas las épocas ha intentado una y mil veces predecírselo. Al que no hace falta que se lo digan es a nuestros pagesos. El que no me quiera creer sólo tiene que darse una vuelta por cualquier pueblo de nuestra comarca y preguntar a estos sufridos hombres del campo cómo se puede vivir luchando solos frente al peligro. Y aún hay quien nos ve ya en la Comunidad Económica Europea. Idea no tan descabellada si realmente empezamos a preocuparnos y muy seriamente de nuestro pueblo agrícola.

Alex

40 MILIONS DE PESSETES PER A DIVERSES OBRES, A FIGUERES

A gairebé quaranta milions de pessetes puja la quantitat que el "Banco de Crédito Local de España" acaba d'assignar a l'Ajuntament de Figueres, després d'unes gestions fetes a Madrid pel batlle de la ciutat, Pere Giró i Brugués.

L'esmentada xifra s'invertirà en la construcció de la Llar del Jubilat, uns locals socials i una casa de cultura. Tot això serà ubicat en un solar de propietat municipal, que hi ha a l'anomenat "Camp de les Rodes". Hom espera poder efectuar la subhasta per a la realització d'aquest conjunt d'obres, abans que s'acabi aquest mes.

Sembla, segons es diu, que aquesta, juntament amb la recent col·locació de fanals a la Rambla, serà l'última actuació de l'actual consistori figuerenc, pel que fa a obres d'envergadura, car el rumor afegeix que l'Ajuntament no prendrà cap acord important fins a les eleccions municipals.

NOVA JUNTA DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL CARRER PERALADA

En el transcurs d'una assemblea extraordinària, fou elegida la nova junta de l'Associació de Veïns del carrer Peralada, de Figueres. Aquesta ha quedat constituïda així: President, Albert Tomàs; vicepresident primer, Josep Maria Bonet; vicepresident segon, Francesc Fossoul; secretari, Pere Costa, i tresorer, Joaquim Casteys.

Com a vocals, figuren Carles Varela, Josep Maria Argelès, Enric Sala i Isidre Famoso.

ACTIVITATS DE L'ESCOLA DE MÚSICA D'ARTS I OFICIS

Un total de 77 alumnes de l'Escola de Música d'Arts i Oficis, de Figueres, s'han examinat oficialment al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. D'altres, fins a arribar a la xifra de 102, ho faran aquesta setmana.

Altament, cal dir que ha començat a la mateixa escola un curs d'estiu, que abraça tots els cursos de teoria i solfeig, piano i d'altres instruments. Aquest curs finalitzarà el dia 30 de setembre.

Llançà

Crit d'atenció als aficionats a la fotografia

Interessant exposició, de caràcter local, al Centre Cultural

Una colla d'aficionats de la vila ha muntat, del 12 al 18 d'aquest mes, al Centre Cultural, una exposició de fotografia, de caràcter local. Hem parlat amb un dels organitzadors, Joan M. Pau —que amb Joan García i Manuel Menéndez formen el grup promotor— i ens ha manifestat que tenen molts projectes per al futur. Pensen començar amb aquesta mostra, de tema lliure, i més endavant, potser, serà l'ocasió de tractar temes monogràfics. Així, com ara, el Llançà d'ahir i d'avui; o bé el teatre, l'esport o el mar al nostre poble.

L'exposició actual, que vol ser un crit d'atenció a tothom que s'interessi per la fotografia a Llançà, pot ésser el punt de partida. Endavant, doncs.

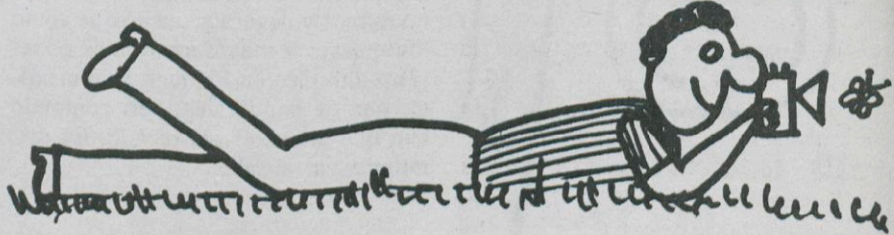
SARDANES D'ESTIU.

Com cada any, l'Ayuntamiento patrocina al llarg de l'estiu unes audicions de sardanes, que es reparteixen entre el Port i la Vila. Aquest any, amb l'audició d'alguna ballada organitzada per agrupacions de veïns a les festes dels barris, el nombre d'audicions arriba a setze, durant els mesos de juliol i agost.

Les cobles que actuaran són: Ciutat de Girona, Maxim's, Figueres, Miramar, Principal d'Olot i Cassà de la Selva.

Ens sembla una bona iniciativa municipal. Els balladors del poble i els forasters ho agrairan. I és motiu de festa popular, per a tothom.

Josep M.ª Salvatella

eurobrava, s.a.

Apartado Correos 222

Subida Puig Rom

Tels. 25 62 55 · 25 62 60

ROSAS (Costa Brava)

terrenos en venta
verkauf von parcellen
terrains a vendre
land for sale

locales comerciales
en Rosas

consulte facilidades de pago

PUIG ROM

(Rosas)

Al Casino Menestral Figuerenc

Homenatge pòstum a Maria dels Àngels Vayreda

Maria dels Àngels Veyreda ja no es troba entre nosaltres. No hi és amb una vivència física, però mai no deixarà de ser-hi, amb aquella seva espiritualitat que la caracteritzava, en el moment de fer ús de la ploma.

I la secció de cultura del Casino Menestral Figuerenc, conscient d'aquesta gran veritat, ha volgut retre-li un senzill però sincer homenatge, el qual se celebrà divendres passat. Va obrir l'acte, Ferran Garrido i Pallardó. I tot seguit, hi intervingué Pere Bruguera i Pellicer, qui, amb sentides paraules trencades per l'emoció, va parlar-nos breument, per tal de deixar pas als poetes.

No puc jo escriure sobre Maria dels Àngels Vayreda, intentant fer una relació crítica de la seva obra. No sóc la persona adient ni tinc prous coneixements per a fer-ho. Sí puc dir-vos, però, que la poesia de Maria dels Àngels va endinsar-se dintre meu durant la meva infantesa i primers anys d'adolescent. Recordo quan se celebrava la "Festa de la Poesia", amb quina delectació l'escoltava sempre, mentre la seva veu melodiosa omplia el meu esperit d'una música feta paraules. Puc agrair-li, a la nostra poetessa, haver-me fet vibrar amb l'harmonia dels seus mots. Amb la seva tendresa, cercant la paraula que li era més escaient. Amb els seus versos plens d'enyorança. Sempre l'escoltava amb una mena de secreta devoció.

UN ACTE ENTRANYABLE

I el dia primer de juliol, vaig sentir la coisor d'una forta emoció en escoltar tot l'enfilarrall de poemes evocadors de la figura de Maria dels Àngels Vayreda. Com qui es dona la mà per a puntejar una sardana, els poetes varen unir els seus noms. I així vàrem escoltar els versos de Maurici, Estarriol, Bosch, Puig, Guasch, Nierga, Burgas, Anglada, Pont, Saltor i Montserrat Vayreda, aquesta última llegint poemes de la seva germana. Varen actuar de rapsodes, Jordi Geli i Eduard Bartolí. Eren trossos de vida, eren somriures per a amagar els plors, eren versos sentits i amarats d'enyor, els que vàren anar escoltant, ensenyant-nos un esperit fort amb un cor tendre fet per a l'amor.

Si un dia un xic llunyà Maria dels Àngels Vayreda recollí la torxa que deixà Caterina Albert, avui hi ha un camp sembrat d'un jovent nou que escamparà la poesia catalana arreu del món i el "cor cansat de tanta brega i melangia", podrà romandre tranquil, i

si un dia, tal com deia el seu pare, "no et fiis de la calma", ara tota la calma reposa als teus peus i el teu nom "fet amb lletres de llum" lluirà en aquest cel nostre de blavor serena i profunda com els teus ulls, on es reflectia la grandesa de la teva ànima.

Hi hagué una segona part, podríem dir, on es varen cantar tres cançons amb lletra de Maria dels Àngels i música, la primera de M. Saderra Puigferrer i les altres dues de Maria Rosa Gratacós, interpretadas totes elles per Josefina Jiménez de Badet.

El president del Casino va dirigir-nos unes paraules, de les quals en vaig recollir amb gran goig la nova que l'any vinent se celebrarà de nou la "Festa de la Poesia". Va fer seguidament lliurament d'una medalla d'argent (la primera que hom lliura), en homenatge pòstum a Maria dels Àngels Vayreda, a la seva germana Montserrat. Per cloure tan entranyable acte, Geli llegí unes ratlles de Jaume Maurici, ja que forces majors l'impediren de trobar-se entre nosaltres.

I ara, Maria del Àngels Vayreda, que ja saps com ets, com deia Carme Guasch, sabràs també que el teu record restarà lligat per sempre entre nosaltres i que mai no t'oblidarem.

Nuri Trias

Lledó

Festa del Carme

Dissabte i diumenge, a Lledó, tindrà lloc la celebració de la seva festa en honor de la Mare de Déu del Carme. Per aquest motiu, hi haurà una sèrie d'actes molt variats, que inclouen actes religiosos, audicions de sardanes, partits de futbol i balls, a càrrec de la cobla-orquesta "Amoga", dissabte, i la "Miramar", diumenge.

Lledó ha estat sempre un lloc molt visitat, quan arriben les dates de la seva festa del Carme, i no cal dubtar que, una vegada més, aquest any la població es veurà concorreguda de forasters.

Roses

Malgrat el mal temps, hi hagué suquet de peix

A Roses, el propassat dimecres, diada de Sant Pere, patró de la gent de mar, se celebrà la festa del suquet de peix mariner, siuget que hom serveix de franc a tothom, al Passeig Marítim.

Aquesta festa, que fou instaurada ara fa cinc anys, és organitzada i patrocinada per l'Ajuntament i la Confraria de Pescadors.

ATRACTIU TURÍSTIC

Aquest cop, però, el bon temps no acompanyà pas l'"espectacle". Això no obstant, i tot aprofitant un moment que el núvols deixaren de plorar, encara es varen repartir un bon nombre de cullerades del típic suquet de peix mariner.

Com sempre, pocs rosins participaren en la festa. Del suquet de peix, aquests en fan molt poc cas. I això es notà més aquest any, car, per raó de les noves disposicions oficials, les empreses de la construcció, tallers i el comerç en general de la vila treballaren tot el dia.

El suquet, per tant, es pot considerar com a un atractiu més de cara al turista, atractiu que els ofereix la gent de mar.

Martí Balló

La Jonquera

L'Agrupament Jonquerenc: una entitat al servei del poble

En els darrers temps, s'han anat creant arreu de l'Empordà i de Catalunya diferents grups de gent i entitats, per tal de defensar i reivindicar tot allò que era feina de les autoritats, però que no ho feien —ni ho fan—, perquè mai no han estat representatives del poble. Aquestes entitats i grups han fet sempre un servei a la comunitat que cal tenir en compte. Han estat, i són, unes forces de pressió que, juntament amb els partits, han aconseguit el poc que ara tenim de bo. Un d'aquests grups, emmarcat dins de l'Empordà, és l'Agrupament Jonquerenc pro Ajuntament Democràtic, que va néixer l'any 1976, a La Jonquera, amb una doble finalitat: donar resposta democràtica als problemes que hi ha al poble i preparar i participar en les eleccions municipals.

Totes les persones de l'agrupament que han estat fins ara treballant en aquesta tasca, han intentat de recollir i difondre totes les reivindicacions ina-

lienables del nostre poble i, al mateix temps, han procurat que el màxim nombre de jonquerencs fessin seva l'alternativa democràtica, és a dir, la lluita per la consecució dels punts programàtics de l'Assemblea de Catalunya: Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia.

L'Agrupament Jonquerenc pro Ajuntament Democràtic està format per unes 60 persones, coordinat per un secretariat que pot ésser canviat durant les reunions generals. El funcionament és per mitjà de grups de treball que estudien els problemes de la vila i són: la duanera i els seus serveis, ecologia i qualitat de la vida, esports, urbanisme, arts i oficis i escoles i sanitat.

Tot fent una mica de balanç, es pot dir que han participat activament en totes les mobilitzacions populars que s'han dut a terme arreu de la nostra comarca, organitzant, alhora, diversos actes polítics: presentació de l'As-

semblea de Catalunya, campanya "Volem l'Estatut", etc.

Jordi Gratacós

Pacte, Unió del Centre, socialistes i PSUC, als plens municipals, amb veu i vot

Conscient que el passat 15 de juny va acabar una època, l'Ajuntament de La Jonquera, en el seu últim ple acordà de proposar a les quatre coalicions que van tenir més vots en les darreres eleccions, que són el Pacte, la Unió de Centre, els socialistes i el PSUC, que participin en les reunions plenàries de l'Ajuntament amb veu i vot fins a les eleccions municipals.

Aquesta mesura és per a democratitzar l'Ajuntament i donar una representativitat al consistori, per tal de continuar servint la vila.

Distribuidor oficial de SHARK - COLOWALL - GOYA - REGIS BANAKA - VENILIA - NOVUM - etc .

PINTURAS

PROCOLOR - BRUGUER - HEMPEL'S - XILADECOR - FAGESCO TARRACOL - etc.

ANEXOS - PINTURA

PINCELES - BROCHAS - RODILLOS - DISOLVENTES - COLAS AGUARRAS - MASILLAS - LIJAS - APAREJOS - etc.

MOQUETAS (suelos y paredes)

SHARK - EMFLON - SOMMER - SOLNY - etc.

PAVIMENTOS SUELOS

SHARK - SOMMER - SINTASOL - PLASTINO - etc.

San Lázaro, 55 - 18 de Julio, 12 Tel. 501529 FIGUERAS

Palafrugell

Tampoco se cumple el Plan de Ordenación

Existe en Palafrugell una gran dificultad cara a aprobar los Planes Parciales de Urbanismo, dada la complejidad de la redacción del Plan General de Ordenación del Municipio, aprobado por la C.P.U. en sesión de 25-1-74.

Al fondo, puede verse ya en Calella de Palafrugell un inicio de masificación.

NORMAS INCUMPLIDAS

Se da la circunstancia que esta comisión comunicó la aprobación al Ayuntamiento en lo que se refiere a casco urbano, dando un plazo de tres meses para que se completara el trazado de vial de comunicación con sus servicios y de seis meses para que se dictaran normas de protección del paisaje y la descomposición del suelo en polígonos de actuación urbanística, sin que el mismo, hasta este momento, haya sido puesto en marcha lo que él se preveía.

Hagamos constar que se han hecho edificaciones en zonas donde no existe Plan Parcial de Ordenación —a tenor de nuestras referencias— no respetándose las fachadas máximas de edificación que son de 30 metros en los terrenos con vistas al mar. Se ha permitido también la ejecución de planes parciales sin los obligatorios servicios de alcantarillado, pavimentación de las calles, etc. con el consiguiente as-

pecto y trastorno que ello origina, y en contra de lo especificado en la Ley del Suelo de 12 de mayo del 1956, en vigor hasta el mayo del 75.

Igualmente, en lo que compete a las condiciones de estética, se han permitido muchas edificaciones que no sólo desde la vista del viandante, afectan a la armonía del paisaje, sino que ofrecen una deplorable imagen de explotación del suelo desde el mar.

MODIFICACION O DETERIORO

Hemos querido completar la información que nos ocupa con unos datos que nos ha facilitado el propio alcalde acerca de las medidas tomadas últimamente para intentar parchear en lo que sea posible los problemas de antiestética y masificación que las localidades costeras sufren. Y nos dijo:

—En el Golfet se podía edificar la primera línea plurifamiliar —9 metros de altura— y cree el Ayuntamiento que ello hubiera sido destrozar aquella zona, aprobando en consecuencia

el que se puedan edificar únicamente viviendas unifamiliares de 6 metros —planta y piso—; algo muy similar sucede con la urbanización de Sant Sebastià, donde además de permitirseles construir apartamentos, su altura estaba cifrada en 12 metros. Por lo que respecta a esta última urbanización, los técnicos municipales están estudiando el asunto pero se cree que se registrará por el mismo patrón que el Golfet.

El señor Rutllán ha añadido:

—Pretendemos salvar el paisaje en la mayor medida posible. Una cosa es que el progreso modifique nuestro entorno y otra que lo deteriore. Esta política restrictiva que aplicamos ha revalorizado todo lo nuestro, no notando durante todo este período de gran construcción excesivos atropellos al paisaje en nuestro término, debido a que la clientela de nuestra villa es distinta, indiscutiblemente, a la de las grandes aglomeraciones.

Xavier Amir

El crítico Angel Marsá lega su colección artística y su biblioteca a Palamós

A principios de este año tuvimos el honor de recoger de propios labios del conocido crítico de arte don Angel Marsá la primicia informativa de que donaba toda su colección y su biblioteca a la población de Palamós, creando al propio tiempo la "Fundación Cultural Margarita Marsá" en recuerdo y como homenaje a su hija.

EL LEGADO MARSÁ

Han pasado muchos meses y exceptuando el ofrecimiento, que fue sincero y desinteresado, la pretendida Fundación no ha adelantado ni un solo paso. Y la culpa no es de don Angel. La culpa es que aún no se ha designado un local apropiado para recoger las obras. Es penoso tener que reconocerlo, pero ésta es la triste realidad.

Angel Marsá nació en la ciudad de Girona, pero últimamente se siente muy vinculado a Palamós y ésta es la razón de que a la hora de legar sus colecciones haya preferido la villa marinera a su ciudad natal, en donde, por otra parte, y según tenemos entendido, cuando insinuó la posibilidad de radicar el Patronato en la misma no

halló, que digamos, demasiada colaboración. Algo desilusionado dirigió su mirada hacia Palamós y si bien allí todo fueron facilidades, al menos de palabra, ahora aún no se ha podido plantar un solo cuadro, ni archivar un solo libro. ¿Se repetirá la desilusión de Girona y por consiguiente perderá también Palamós la gran ocasión de contar con una colección artístico-cultural de un valor incalculable, por cuanto hoy día sería imposible de agrupar?

Cuando preguntamos a don Angel el por qué de la creación de la Fundación, nos respondió:

—Tiene una raíz algo triste. Yo tenía una hija que era una pintora muy notable. Hace cerca de dos años que murió en plena juventud y en plena actividad. Entonces yo he quedado sin

descendencia directa y como mi vida ha estado siempre vinculada a actividades culturales y artísticas, resulta que tengo en mi poder una gran biblioteca y se me ocurrió que para darle una salida a la colección que está formada por más de mil quinientos volúmenes, lo mejor sería crear una Fundación, la cual llevará el nombre de mi hija como homenaje a su trabajo y a su dedicación, ya que no sólo se limitó a pintar sino que creó unos medios de expresión que transmitió a gran cantidad de alumnos. Por eso lo que ella empezó y no pudo continuar, pretendo que se continúe a base de esta Fundación.

Añadiremos que, además de los mil quinientos libros, el señor Marsá hará donación de su colección de cuadros que se estima en unas doscientas obras, amén de un notable número de cerámicas, esculturas, etc., etc., que ha ido reuniendo a lo largo de sus años de contactos con el mundo del arte.

Como es natural, toda esta volumi-

Rosas

eurobrava, s.a.

Apartado Correos 222

Subida Puig Rom

Tels. 25 62 55 - 25 62 60

ROSAS (Costa Brava)

locales comerciales en venta

PASEO MARITIMO

CARRETERA CANYELLES Y ALMADRABA

PLAYA

Pero la villa no tiene local para acoger la donación

nosa colección precisa de un local, de unas salas donde se exhiba y donde pueda ser expuesta a la consideración del público o de quienes quieran consultar los libros. Y aquí es donde surgen los primeros obstáculos a tan noble propósito.

PALAMÓS Y SU MUSEO

El interés de Palamós por la cultura no es de hoy, sino que se remonta a muchos años. Prácticamente, cuando ningún pueblo del litoral gerundense se preocupaba de estas cosas, Palamós creó su "Museu Cau de la Costa Brava", en el que se guardan cosas muy valiosas, entre ellas cuadros de Sert, Triadú, Vila Puig, una extensa colección de ex-libros, cerámicas prehistóricas...

Cuando se crearon los ya famosos "Premios de Pintura Villa de Palamós", una loable iniciativa del mecenas don Luciano Vergara, se estipuló que el primer premio de cada concurso, que es el que subvenciona el

Los Premios "Villa de Palamós", constituyen otro acicate para la creación de un gran museo en la villa.

Margarita Marsá", amén de que si este Museo alcanzara el brillo de su antecesor, el ya histórico "Cau", a buen seguro que no faltarían mecenas que cuidarían de que fuese prosperando.

¿DÓNDE SITUAR EL MUSEO?

Planteando el asunto con toda su crudeza, hemos de convenir que si no

nes, una en Calonge y otra en Palamós, sin utilidad práctica alguna y a riesgo de irse deteriorando, es esperar demasiado de la bondad del generoso mecenas.

Palamós, a nuestro entender, dispone de un lugar excelente para, tras unas obras de albañilería, pasar a tener la categoría de un gran Museo. Nos referimos a la Casa de la Cultura, el enorme caserón que con gran acierto ha adquirido en propiedad el Ayuntamiento para disfrute de la ciudad. En este edificio hay habitaciones suficientes para acotar un Museo, un gran Museo que recogiera lo que se ofrece en el "Cau de la Costa Brava", los cuadros del "Premio Villa de Palamós", el legado de la Fundación "Margarita Marsá" y cuantas obras fuesen donadas en el futuro.

CONCLUSION

Todo es cuestión de decidirse y dar el primer paso. Palamós, adelantada artística de la Costa Brava, no debe rezagarse y menos perder esta ocasión única de ser sede de una notabilísima Fundación Cultural. Las futuras generaciones podrían demandarlo.

Creación de la Fundación Cultural "Margarita Marsá"

Ayuntamiento, se quedaría en la ciudad; y así vemos cómo en la actualidad en la Casa Consistorial, colgando de las más variadas paredes, se exhibe una policromada colección de obras todas ella galardonadas y que se deben a firmas de gran valía en la actualidad y que en el futuro pueden alcanzar fama y pasar a la historia del arte contemporáneo. Todo esto induce a pensar que Palamós merece disponer de un Museo, pero no de una sala anacrónica y raquítica, como es la del "Cau de la Costa Brava", sino de unas amplias naves donde resplandezca en toda su brillantez este tesoro que ya constituyen los "Premios Villa de Palamós" y en donde, además, se destinasen unos espacios a las colecciones del legado de la "Fundación

se destina de inmediato un lugar para Museo se corre el peligro de que la Fundación que brinda don Angel Marsá cambie de ciudad y, en consecuencia, Palamós pierda esta gran oportunidad. Por eso entendemos que no hay que ir con paños calientes, sino afrontar el problema con realismo, pues a nadie gustaría apechugar con la responsabilidad de saberse culpable de una frustración semejante con el consiguiente perjuicio moral y crematístico para la villa. Es, en suma, el momento para acordar algo positivo o para decirle lisa y llanamente al donante: "Don Angel, Palamós no dispone de local para aceptar su obra".

Esperar que el señor Marsá se resigna a que su legado se amontone, como está hoy día, en dos habitacio-

Bústia del 9

RÈPLICA A UNA CARTA ANTERIOR

Senyor Carles D'Omells,

Primer: —No repliquem mai a cap carta sempre que solament es parli del nostre *Grup Senglars* perquè se'ns en fot que algú digui o escrigui del nostre grup.

Que quedi clar que aquesta resposta és únicament perquè la gent coneixi el nostre tarannà i per defensar entitats esmentades en el seu escrit.

Segon: —Ens sembla molt poc ètic posar-se a la ploma i escriure sobre entitats o organitzacions, que mereixen tot el respecte del nostre grup, com el Patronat de la Catequística, el Centre Excursionista Empordanès, el C.C.C. (que suposem el Centre Excursionista de Catalunya.), la Societat Coral Erato i l'Ajuntament de Figueres; aprofitant l'avinentsa d'un rebuig de subvenció que caldria demostrar.

Tercer: —La Gran Enciclopèdia Catalana diu el que és independència; no aniria malament que vostè li donés un repàs, i que es replantegés el que de veritat vol dir; sobre la independència els senglars "en sabem un rato" com sabem a quin preu la paguem.

Quart: —Voldríem tenir una xerrada amb vostè, desenrotllar-li els articles 3 i 6 dels nostres estatuts, que diuen:

Article 3 - A nivell de grup es rebutjarà *sempre* qualsevol classe de compromís polític-confessional; si bé l'opció personal a aquest compromís sempre serà lliure.

Article 6 - El nostre grup podrà afiliar-se i col·laborar en qualsevol tipus d'entitats i organitzacions locals, federals; nacionals i internacionals.

Cinquè: —Ésser pro o contra d'algú no cau dintre del nostre lema "Sempre a punt" per a servir a tothom, inclús a vostè i semblants.

Sisè: —El creiem de molt bona fe sobre el que ha escrit, però dubtem de la identitat de la influència. Per això li volem dir, a vostè i a la gent que té al darrera, que al *Grup Senglars* el deixin en pau; nosaltres fem la nostra via. Potser no tenim la veritat, però ens hi acostem. Gràcies.

Andre Pinadell
President del "Grup Senglars"
(Figueres)

ELS DE VILATENIM CONVIDEN EL BATLLE

Ja estem tips del ball dels milions. Que ens mostri el nostre probable dimissionari batlle —o, almenys, agònic en el càrrec—, senyor Pere Giró, on són tants milions per a Vilatenim i que ens negui si no són reals els que nosaltres hem dit per a les arques municipals figuerenques.

Que ens aclareixi també el perquè de la cessió, probablement gratuïta, d'un tros de terreny públic, carrer municipal, a favor d'una gasolinera, propietat d'un antic membre del consistori figuerenc, amb visible perjudici per a tota la comunitat.

Per a parlar de tot això i d'altres coses..., convidem el senyor batlle a un col·loqui-roda de premsa, al lloc i hora que cregui convenient, sense limitació de temes i en presència de tots els representants dels mitjans informatius que vulguin assistir-hi.

Els de Vilatenim volem ésser ciutadans, no vassalls. I com a tals ciutadans, informats, escoltats i admesos d'altra manera que com a una senzilla xifra del padró municipal.

Joan Gou, Francesc Duch i
Josep Portell
(Figueres)

gris

El periòdic de
més venda
a l'Empordà,
fet a l'Empordà

DETENCIONS, A FIGUERES

Cinc persones foren detingudes a Figueres, en un pis (entre elles, una noia menor d'edat), segons sembla per qüestió de drogues. Hores més tard, i després que hom els demanés la documentació en un cèntric bar de la ciutat, dues més van ser també detingudes, encara que n'hi hagué una que aconseguí escapar. Els detinguts, segons els nostres informes, són de León.

Créditos rápidos a constructores - promotores de viviendas. Sin hipoteca

Descuentos de letras, venta de pisos, chalets y apartamentos.

Créditos personales.

Créditos puente para constructores en espera de hipoteca.

Tramitación 10 días. Total reserva.

Informes:

CE. NE. GIR

Caamaño, 7 1.º - Tel. 50 45 21 (De 10 a 13 horas)

Inmobiliaria Fincas Ampurdán

Rambla Sara Jordá, 31, entlo. - Tel. 50 19 25 (De 16 a 18 horas)

Mercedes - Benz

N - 1.000 (47 CV) 975 KG. - Para sacarle mucho partido
N - 1.300 (60 CV) 1.300 KG. - El ligero para trabajos pesados
L - 406 - D (65 CV) - Para trabajar a pleno rendimiento

rentables por muchos kilómetros más Mercedes-Benz L-406-D

Son rentables y lo seguirán siendo. Les queda potencia para rato. Y dureza. Y capacidad.
Venga a probarlos. Facilidades de Pago.

exposición y venta

GARAGE PLANA, S. A.

Ronda Barcelona s/n - Carlos Fages de Climent s/n - Teléfonos 50 30 00 - 50 30 04 - FIGUERAS

CONCESIONARIO PARA GERONA DE:

Compañía Hispano Alemana MERCEDES - BENZ vehículos y motores, S. A.

“Dol que s’hagi hagut d’ender”

Josep Anton Codina és un director de teatre prou conegut del nostre públic. Tots recordem el “Tirant lo Blanc” i el “Layret”, que tant d’èxit obtingueren l’estiu passat entre nosaltres. Més endavant, ens va oferir “El dia més foll”; i ara, novament a Figueres, volia oferirnos el seu últim treball, “Lucrecia Borja”, representació que, per culpa de la pluja, fou suspesa al cap de poca estona d’haver-se començat. Vam tenir ocasió de parlar amb ell i de fer-li algunes preguntes.

“LUCRÈCIA BORJA”, UNA OBRA DISCUTIDA

—Quina és la dificultat més gran que hi ha per a fer un d’aquests muntatges?

—Les grans dificultats que hi ha són trobar una obra apropiada, trobar uns diners per a subvencionar-la i trobar els actors.

—La crítica no ha estat gaire favorable a aquest muntatge de “Lucrecia Borja”. A què creus que es deu?

No ho sé pas. Hi ha hagut crítiques favorables, d’altres s’hi han posat en contra. A aquests, no els ha agradat l’espectacle. Si més no, em sembla que en els diaris respectius van expressar tots els motius que tenen per a no agradar-los l’obra.

—En poc temps, has dirigit quatre obres: “Tirant lo Blanc”, “Layret”, “El dia més foll” i “Lucrecia Borja”. Ara estàs preparant “Edip Rei”. Com s’explica aquesta diferència d’una obra a l’altra?

—No és pas que siguin diferents. Totes tenen més o menys una línia. N’hi ha unes que són de compromís, que són per a festivals i, en aquest cas, has de preparar una obra que sigui espectacular; aquest és el motiu de “Tirant” i de la “Lucrecia”. Ultra

aquests espectacles, hi ha la nostra companyia, que és una altra cosa completament a part. A “La Roda”, que és una companyia fixa, hem de preparar sempre espectacles per a sis, vuit o deu persones com a màxim. El “Layret”, que el teníem de l’any passat, l’hem hagut de remuntar, perquè és una obra que va tenir èxit i l’hem haguda d’anar repetint. “El dia més foll” és una obra que ens va agradar, perquè té una mena de crítica, no solament de l’obra de Beaumarchais (es refereix a “La diada boja o Les noces de Figaro”), sinó que és una posada al dia del que Beaumarchais volia dir en aquells moments i que ara està més aclarit. Després, hi ha l’“Edip Rei”. Les companyies tenen a molt de poder representar una de les bases importants del teatre, i com que a més coincideix que ens l’estrenaven al Teatre Grec, vam creure que era l’obra més adient per a portar-li aquest estiu. Aquesta és la diferència. El que passa és que cal distingir “La Roda” dels espectacles. I també encara hi ha la companyia de teatre infantil “La Sinia”.

“ADAPTAR ÉS UNA FEINA FASCINANT, PERÒ...”

—Què prefereixes, escriure o adap-

“La Conselleria de Cultura una solució per al teatre”

tar, com en el cas de la “Lucrecia”, o dirigir?

—No; jo prefereixo dirigir. Adaptar és una feina fascinant que m’agrada molt. Anar descobrint documents, veure com la gent s’ha avançat en el seu temps, poder-ho dir, poder parlar-ne és el que t’apasiona. Jo crec que, amb el temps, l’espectacle cada cop anirà més per un camí de recopilació de documents. Però encara que t’agradi això, el que cal és dirigir una obra, amb uns personatges i amb un autor.

—Josep Anton Codina ha estat un membre destacat del subàmbit de teatre del Congrés de Cultura Catalana. Creus que ha estat positiva la resolució final a què ha arribat aquest subàmbit?

—No puc parlar d’una satisfacció a la vista de la resolució. L’àmbit ha hagut d’enfrontar-se amb una assemblea d’actors dividida, amb una professió més que minimitzada quant a punt d’unió, a punt de treball. Això ha tingut les seves conseqüències. Per tant, no puc dir que siguin uns resultats falaguers. Hauríem volgut que ho fossin molt més. Tota la professió havia de participar en el subàmbit i aquest havia d’haver arribat a totes les parts del Paísos Catalans.

FIGUERES, EL SEU MUSEU DALÍ I EL SEU TEATRE...

—Quines serien les primeres accions a fer per a solucionar la problemàtica del teatre a les comarques?

—És qüestió de subvenció. Joestic molt convençut d’una acció teatral a les comarques. La nostra companyia és itinerant. Per això, es diu “La Roda”. Nosaltres busquem com a base arribar als pobles. No sabem quin tipus de teatre podem portar, perquè és una provatura completa. El

RESTAURANT
SNACK BAR

DEL MOLL

especialitat en peix i mariscs

Tels. 25 60 39
25 70 73

Moll de Roses
ROSES (Costa Brava)

“Portar un teatre, per tal de fer un museu”

de la Generalitat seria a les comarques”

que si trobem és que el públic de comarques respon molt més que el de capital. És molt més respectuós, segueix molt més. Com que ell treballa, quan veu una persona a l'escenari, li respecta la feina, encara que de vegades no el convenci el que fan. Això és molt important. Llavors, potser cada poble hauria de tenir el seu teatre. El museu de Figueres, que tenim aquí, al

costat (*es refereix al Dalí*), m'agrada molt com està muntat; però et dol que hagin hagut d'enderrocar un teatre per a fer-lo. Això és lamentable. El que s'hauria d'haver fet era un teatre nou, haver-lo subvencionat, perquè la gent tingüés el seu teatre, hi anés, fos punt de discussió... i, al costat, fer-hi el museu.

—*Aquesta companyia és professional, tant actors, com el director i els tècnics. Per què costa tant de fer venir el teatre professional a comarques?*

—Sempre diguem el mateix: és un problema de diners. Si no tens una

subvenció i no et paguen un mínim, compensa molt poc, perquè cada vegada els transports són més cars i has de pagar uns sous bàsics als actors. A més, el circuit està mal muntat. Tot això és lamentable, perquè la nostra tasca hauria de ser molt dedicada a les comarques, com a Holanda o Bèlgica, on les companyies van itinerants pertot arreu.

UN DRAMATISME QUE LA GENERALITAT PODRIA FER DESAPARÈIXER

—*Seria possible que la companyia del Grec, que ara es desenvolupa a Barcelona, fos itinerant i arribés pertot arreu?*

—Seria possible, si canviessin les coordenades del teatre. Fan falta uns organitzadors del teatre, uns “managers” que s’hi dediquin única i exclusivament, demanant el sous que siguin, perquè un administrador no té preu. Llavors caldria que tot això s’organitzés, que es fessin uns centres, que es busquessin subvencions; a vegades, la Caixa, amb la seva esplendidesa, ens protegeix i molt agraïts que n’estem. Però si hi poguessin haver trenta “caixes” i tothom donés una subvenció, llavors es podria parlar d’una acció a portar a terme. Mentrestant, ho veig difícil, perquè, fins i tot per als mateixos professionals, com que tenim una actuació molt de tant en tant ens en cansem i ho deixem córrer, perquè no ens compensa. És dramàtic en tots sentits.

—*I ja per acabar, seria una solució la Conselleria de Cultura de la Generalitat?*

—Sí; seria una solució. Però sempre que hi hagués gent que treballés a tot arreu. És a dir, que l’impuls no sortís solament de Barcelona, sinó de totes les capitals o tots els pobles on hi hagi un centre. Podrien ser grups de treball, que enfoquessin el teatre a la comarca.

Façana de l'antic Teatre Municipal de Figueres, esdevingut avui Museu Dalí.

Econòmicament, viu escanyat

El Centre Cultural de Llançà i la seva problemàtica

Arreu de casa nostra hi ha cents de coses, de fets, de situacions, que ningú, o pràcticament ningú, no coneix. I em sembla que una d'aquestes coses és, per exemple, el Centre Cultural de Llançà. Una entitat que, a nivell local, està portant a terme un ambiciós programa d'actuació.

Dies enrera, em vaig reunir amb la junta del Centre de Llançà i vàrem estar xerrant molta estona. Cal dir, però, que la meua primera idea era tractar el tema tan sols amb el president; però em va semblar més democràtic fer-ho amb tota la junta. Així, doncs, al costat meu, i tot voltant de la taula, hi tenia els senyors Lluís Albert, Josep Maria Salvatella, Joan Manuel Cañón, mossèn Josep Clavaguera i Joan Pacreu. Un cop ben informats del tema i la idea, els vaig preguntar:

—*Què passa amb el Centre Cultural de Llançà?*

—Totes les entitats —em respongueren— tenen problemes més o menys seriosos. La nostra, doncs, també en té. Econòmics i també dels altres, en el pla de col·laboracions, de treball... Tothom en fuig una mica, a vegades, de la feina, i sempre són tres o quatre que se'n porten tota la tasca. I dels altres, s'ha d'anar aprofitant el que es pot.

TOT FENT HISTÒRIA

—*Abans de continuar endavant, hauríem de fer una parada i explicar quelcom. Què és o qui és el Centre Cultural de Llançà? És de suposar que el Centre va ser creat per a aplegar els joves i anar fent coses, amb ells, ací, a Llançà, oi?*

El Centre va ser creat a l'any 50 per mossèn Josep Benet, amb la idea de moure al jovent envers la cultura i l'esport. La idea és clara. És, en principi, la d'una entitat, depenent de la Parròquia, que es dediqués a impulsar la cultura a la població, en tots els seus aspectes. Durant més de vint anys, s'han fet moltes coses. Des d'un principi, existeix l'equip de bàsquet (el Grifeu). Hi va haver durant un temps la revista "Miranda", un orfeó... Són coses que s'han fet, ha passat el seu cicle i han estat substituïdes per altres.

—*Es pot dir que el Centre representa les ambicions del jovent del poble?*

En fer aquesta pregunta, sorgiren diverses respostes:

—Si és que no és així, almenys s'intenta.

—Home! N'acull una bona colla!

—El bàsquet mateix recull més d'un centenar de nois i noies.

—El teatre mou entre una cosa i altra més de cinquanta persones.

—I en el curset de sardanes, hi han participat més de cent vint joves.

CENTRE-PARRÒQUIA: UN CONTRACTE, UNA ENTESA?

—*Bé. Ara ja ens hem conegut una mica —diguérem—. Parlem de problemes. Per exemple: l'economia...*

—Aquest sí que és un problema greu! —exclamaren—. En la part econòmica, hem de partir de la base que tenim un local que ens el van regalar. Per la seva situació, veritablement val milions; però també ens consta molts bitllets per raó dels anys que té. És vell, i s'ha d'anar aguantant com es pot. Per altra banda, i per a agreujar més la cosa, en marxar mossèn Benet i fer la veritable junta, ens vam trobar amb uns crèdits que s'han d'anar pagant. I això, és clar, ens escanya de mala manera...

—*Uns crèdits, en base de què?*

Novament, sorgiren diverses respostes:

—Doncs, aquest crèdits es van fer quan es van trobar sense camp de bàsquet i es va haver de comprar un camp i fer-hi la pista.

—Diguem-ne per a obres generals del Centre.

—Sí; però sobretot per a la pista de "La Salanca". Per a cercar els diners necessaris, es va haver de fer una hipoteca sobre el local i ara s'ha d'anar fent altres obres relativament importants per a poder mantenir l'edifici en peu...

—*Parlem en números —els vaig dir—. Aquests crèdits, quan representen?*

—Doncs, cinquanta mil pessetes cada tres mesos.

El fet que el Centre, en un principi,

es trobés tan lligat amb l'Església, ha beneficiat o ha perjudicat la vostra economia?

—En temps de mossèn Benet, la parròquia va pagar moltes coses. Es pot dir que el Centre va dependre de tots els sants...

—*O sigui, que sense la parròquia no s'hagués pogut fer el Centre, oi?*

—Exacte.

—*I ara, actualment, el Centre té una economia pròpia?*

—Sí, sí, totalment. En marxar mossèn Benet, el primer que es va fer va ser separar les dues coses.

—*Dins del Centre, cada secció té una economia pròpia?*

—Aquest any s'ha començat una unificació tant de socis com de despeses. Abans, hi havia socis de cada secció i ara s'han fet socis únicament del Centre. En fer això, s'ha hagut d'unificar també l'economia general.

—*Quina secció de l'entitat és la que rendeix més?*

—Possiblement, la que rendeix més, rendint poc, és la del teatre. Cal tenir en compte que, si bé porta força entrades, també porta més despeses que cap altra secció.

—*O sigui, que si el Centre i les seves seccions no són deficitàries, a què es degut que l'economia no rutlli?*

—Bàsicament, als deutes. Sense això, i també mirant una mica la pessesta, creiem que ens en sortiríem força bé. Entre tots els socis paguem cada any unes dues-centes mil pessetes, que és exactament el que el Centre ha de pagar dels crèdits.

UNA SUGGERÈNCIA

Amb tot el que hem dit, crec que pot quedar força clar el que és el Centre Cultural de Llançà, així com les pretensions de la gent que el porta, que són, o haurien de ser, les pretensions de tot un poble.

El fet és que hi ha un centre, una gent que hi treballa (que són els menys) i una gent que gaudeix d'aquests esforços (que són els més). Jo, particularment, tan sols vull apuntar una idea: anivellem una mica els plats de la balança...?

Antoni Godoy i Tomàs

6 X 9

Por BY SENS

PAPELES

He estado liado con los papeles. Pero mucho. Los papeles se acumulan en cantidad. Llegan cosas, uno las utiliza en su momento, las deja luego entre semanarios doblados, o en grandes sobres, o en carpetas, en viejas cartetas de mano, incluso dentro de los libros como si fuesen una flor en un momento de romanticismo. Total, el lío. Hay que ver la congoja que le sube a uno por el cuerpo ante algo aparentemente tan sencillo como buscar un papel cuando falla el "lugar". Si; esto debe de estar por aquí, se dice uno. Y resulta que no. Entonces, por allá. Y tampoco. Empieza a formarse la congoja, va entibiándose paulatinamente, va subiendo. Acaba uno ardiendo.

Cuando ocurre, cada vez que ocurre, uno promete enmendarse. Esta fase la debo tener yo marcada en los archivadores, incluso por "asuntos", y trabajo como en una oficina. Luego, pasa. Cuando ya no tengo que buscar ningún papel me fastidia el arte de clasificar, me parece que pierdo el tiempo y vuelvo a los sobres, a los semanarios doblados, al desbarajuste. Es decepcionante: prácticamente nunca he necesitado algo que tenga guardado en los archivadores. Lo que preciso está por ahí, en los montones, cada vez más imposible de detectar. Y, de nuevo, me rindo.

Hoy estuve buscando datos que me importan, trascendentes, de la historia profesional. Nada. Una relación de direcciones que utilizo todos los años. Nada. Un poema. De qué. Mientras, para ponerle más intensidad a la congoja, recuerdo que todavía "no ha salido" una petición que me duele: la del librero Ramón Canet, de si puedo encontrarle una nota necrológica de cuando se nos fue su esposa, Lluïsa. Ahora, en épocas difíciles, qué fácil y simple sería poder proporcionarle el consuelo de un recorte que le perdieron.

El lío viene, claro, de lo mucho que uno quiere a los papeles. De lo poco que los destruye, porque uno piensa —cuando llegan— que otro día pueden

servir. Naturalmente que "podrían" servir.

Durante la búsqueda, aparece un fenómeno curioso: si no buscara nada en concreto, el hecho sería divertido. De excelente pausa evasiva. Evasión hacia el pasado, desde luego. La de cosas que se llegan a evocar y que no hacen ninguna falta, ahora, cuando obsesivamente se va uno tras algo en concreto... que no aparece.

LAS MAS BELLAS COLEGIALAS

De Ramón Gómez de la Serna:

"Lo más sorprendente de aquel colegio no era que todas las alumnas fuesen millonarias, ni que tomasen los mejores helados del mundo, sino la belleza fantástica que singularizaba a todas las muchachas de aquel internado. ¿Es que las elegían? ¿Es que la coquetería guiaba a las más hermosas hacia aquel colegio?. Nada de eso. Es que Gloria Sunson, la belleza triunfante de los salones y los hipódromos —de la noche y del día—, cuando mu-

rió dejó su cuantiosa belleza al colegio en que había estado interna".

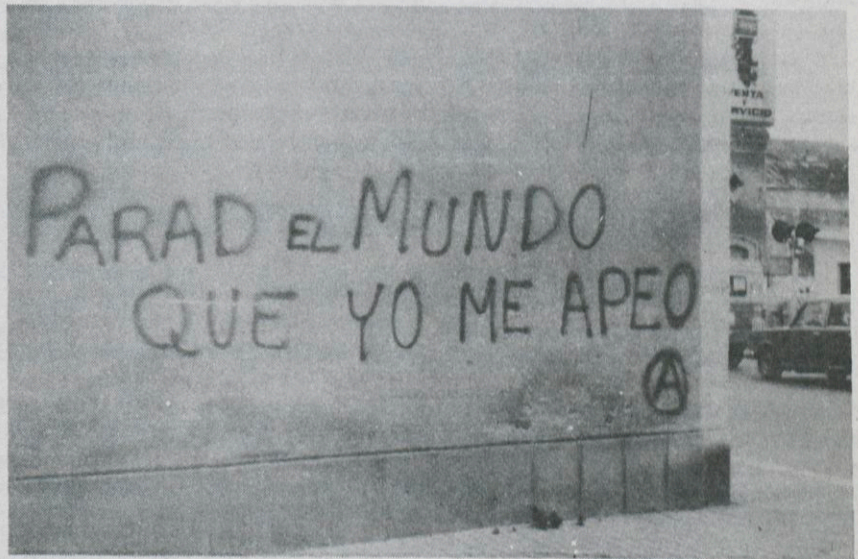
CAMBIOS

Cuando el señor G. fue a liquidar el impuesto de circulación de vehículos (ese que permite poder pisar todas las calles de la ciudad desde un coche) el empleado del bando le adelantó que este año, en el recibo-sobre, no encontraría el habitual adhesivo destinado al cristal del automóvil y demostrativo de que uno podía seguir pisando. "Este año viene sin él", le dijo el empleado.

—Lo que no sé —comentaba luego el señor G.— es la causa. Si será porque ya no se pueden exhibir pegatinas en los cristales de los coches, o si es que el Ayuntamiento quiere ahorrar...

LA PINTADA

Tal vez la pintada de más éxito que ha sufrido la ciudad en esta época ha sido aquella de "Parad el mundo que yo me apeo". Lo malo de ella es esto, que sea una pintada...

**Per a Figueres i comarca urgeix
delegat comercial publicitari, amb
coneixements d'arts gràfiques.**

Trucar al telèfon 20 03 18

La dictadura ha sido desmontada en paz. Este es nuestro gran triunfo. Nos asomamos por los Pirineos y Europa nos mira sorprendida. Gozamos nuestra victoria e intercambiamos la mirada con la alegría a flor de piel.

Los acontecimientos políticos del país se empujan para tener un lugar en los medios de difusión. Estamos viviendo lo que hace muy poco no queríamos ni pensar, ya que por deseado estaba tremendamente lejos. Y lo que pasa es tan hermoso —aún no siendo todo lo que buscamos— porque sigue el camino irreversible que hemos trazado en libertad.

El presidente del Gobierno debe nombrar, a caballo de los votos, un nuevo equipo. Apabullado ante una agenda de trabajo sin horas en blanco y debiendo además interpretar su rol en los hechos históricos que se están produciendo. Para el presidente, al acabar la jornada, mil ojos tiene la noche.

Tarradellas llega a Madrid y se entrevista con Suárez. Luego con el Rey. Son contactos en la cumbre. Conversaciones que otra vez pudieron inspirar historias de política ficción. En la televisión de nuestros sobresaltos —a veces parece que está al borde del colapso informativo— el presidente de la Generalitat en el exilio ocupa largos espacios. Entre unas notas biográficas del honorable Josep Tarradellas se dice que el general Franco pidió su extradición. Catalunya toma cuerpo —al fin— en el primer canal nacional.

Y hablando del general. Cuando en julio de 1969, ignorando presiones y barriendo otros aspirantes bien arropados nombró sucesor a Juan Carlos (“Ya parió —dijo Carrero Blanco— nombrará sucesor al Príncipe antes del verano”) (1) puso —¿lo sabía?— una primera piedra. Año y medio después de su muerte, los españoles cimentamos. Y ahora mismo estamos levantando al compás real un auténtico monumento que será imagen de una nación libre y plural.

Mientras tantas cosas suceden anotamos, además, el fallecimiento de las ya desahuciadas cortes franquistas. Sólo treinta y cuatro años de cortes orgánicas. Casi nada. Todos recordamos las noticias de aquellos tiempos: “Las Cortes aprobarán mañana la Ley...”

La España madura y consciente ha emprendido el camino de la democracia. Así deberían entenderlo los que ahora se salen de madre y claman en el desierto. Los que a través de sus medios de difusión dicen no doblegarse a los dictados de la mayoría. Los ultras que no han visto escaño porque éste se obtiene sumando votos. Se empeñan en afirmar que vivimos una época prerevolucionaria. Los que se lanzaron a la arena con sus programas y no fueron oídos, pueden reconsiderar sus posiciones y volver a intentar dentro de cuatro años. Los que —ultras son todos— escogieron el camino de la sangre inocente, no volverán ni en cuatro años ni en cien. Ellos mismos se han marginado.

Los ampurdaneses, los catalanes, todos estamos dando una lección de “seny”. Sabemos lo que queremos y paso a paso lo conseguimos. Con tesón, con ilusión. Como siempre. España entera se irá convenciendo de esta realidad ahora que desde Madrid se están proyectando nuestros hombres y nuestras instituciones. Sin las ocultaciones de ayer.

Todo ha salido de unas elecciones generales. Alguien empieza ya a apuntar que quizás hayan sido las más libres de la historia de España.

Dimecres passat estava anunciada la representació, a la Plaça del Teatre, de “Lucrècia Borja o La vida d’una noia de bona casa o Els catalans a Roma”, adaptada i dirigida per Josep Antò Codina. El temps va ser plujós tot el dia, però els organitzadors els actors ho van voler tenir tot a punt per si a darrera hora es podia fer la representació, que només va poder durar uns vint minuts, tres escenes, perquè la pluja no amainava i es va haver de suspendre; la il·luminació i el so no funcionaven prou bé, re percutint tot plegat en l’ànim dels actors. El públic va correspondre a la bona voluntat de la companyia amb fermes aplaudiments tot i tenir les mans ocupades en aguantar el paraigua.

Creiem innecessari i inadequat fer la crítica d’una obra que no ha estat representada a la comarca; ara bé, l’obra ha originat una gran controvèrsia en el món teatral barceloní, de la qual s’han fet ressò els mitjants de comunicació i que per tant ha arribat fins a nosaltres. En Codina i la companyia n’han sortit malparats; però de fet la que se’n surt més perjudicada és la professió i de retruc l’afició que com sempre és qui paga els plats trencats. Nosaltres només voldríem afegir que qui vulgui anar a veure la “Lucrècia” en alguna de les tretze ciutats on encara es representa es trobarà amb un gran espectacle: música, llums, colors, però potser hi trobarà a faltar a darrera de tot això un bon text.

Acabat l’intent de representació, parlarem amb en Codina que justifica els retrets que se li han fet en l’entrevista que li feu a nostre company, i que es publica en altres pàgines, i en la qual contestà per la gironina Presència.

Aquestes converses i tot el que va passar dimecres a la nit juntament amb l’actuació de la companyia al Grec, m’han fet reflexionar sobre els següents punts:

—els directors als quals agrada fer diferents tipus de teatre sense limitar-se a un de concret, però sempre dins d’una línia definida, incloent-hi grans espectacles que anomenen festivalers

—els directors i actors que aprofiten, però no se n’aprofiten unes condicions determinades (actuacions, subvencions, etc.) per a poder viure de la seva professió.

—els directors que, no trobant els textos adequats a les seves idees, passen al camp de l’escriptor, la qual cosa els surt molt malament.

—com n’és de difícil obtenir un èxit en el teatre i quant que es tarda per a aconseguir-se’n un altre. Pensem concretament en l’èxit que va tenir el “Tirant”.

—que dividits que estan els professionals del teatre, fins al punt que es crea entre els crítics, els actors i els directors un antagonisme que fa possible que una obra sigui pitada el dia de l’estrena (“Lucrècia Borja”), o semisabotejada el dia de l’assaig general (com va passar en una altra), pels companys de la professió.

—que n’és de difícil per a un artista oblidar totes les enveges, rancúnies i diferències quan hi ha una feina bona i concreta a fer o quan és l’hora de solidaritzar-se amb una campanya.

—el públic de Figueres i comarca, que acudeix a una funció teatral a l’aire lliure, i amb pluja batent, i li costa tant d’anar-hi quan és un lloc tancat.

—el públic que només va al teatre per a demostrar el seu “nivell intel·lectual” o el que hi va recordant un èxit anterior de l’actor, el director o l’actor. Tots dos mostren al baix nivell teatral comarcal.

—el públic que es lamenta del poc teatre que es fa, i que és el mateix que no va mai al teatre encara que sigui de franc.

I encara hi ha una desena reflexió, a manera de conclusió: per a evitar suspensions degudes al mal temps, per a fomentar l’afició teatral, per a poder veure més teatre professional, per a poder augmentar la cultura teatral i rebaixar el preu de les entrades, Figueres necessita un TEATRE MUNICIPAL. Samsó Olivé

J.

(1) “La larga marcha hacia la Monarquía” Laureano López Rodó. Edit. Noguer. Barcelona 1977

Dos narradors de l'Empordà

Els contes d'en Manuel Costa Pau (1)

Ultra el seu llibre més conegut, "Turistes, sirenes i gent del país", Costa Pau té alguns contes i altres proses publicades en el setmanari "Canigó" (quan aquest era encara una revista local) molt remarcables. En Manuel ha estat sovint la veu d'una contrada que sembla a molts marginal: els Aspres. Així, en el precís i bell article publicat l'onze de Desembre de 1971 "Haurem de perdre el país?", diu: "El pare i la mare es fan vells dintre l'ampla cuina pairal, sense trobar masovers per a llurs masos, on tothom troba la terra massa magra... Els Aspres s'eleven dolçament al mateix caire de la plana. A l'Empordà com al Rosselló." Altres proses interessants, del mateix any, són "Els nostres pobles es buiden, les nostres festes majors s'acaben", "La processó de Verges" i "Els carrers empedrats de Colomers".

Sobretot, però, hi ha dos contes que, juntament amb d'altres, caldria veure aplegats en un recull: "Història d'home errat" i "Història d'amor". L'estil del narrador és net com les carenes de les Alberes un dia clar, i al mateix temps matisat com els verds del mes de març. Allò que els fa més suggestius, però, per damunt dels mateixos propòsits de l'autor, és la dialèctica mite-realitat que hom pot observar-hi. Aquesta dualitat em recorda, amb totes les diferències que vulgueu, algunes de les narracions de Cesare Pavese, sobretot la part que es desenvolupa en pobles rurals del seu Piemont.

En aquestes històries, molt concentrades, situades a

l'Empordà, el camp és el marc on podria sorgir l'antic mite, l'antiga festa perduda. L'autor ens mostra, per una banda, la supervivència de formes de vida pròpies d'una etapa de civilització aparentment deixada enrera; els personatges són alhora figures reals i mítiques, i al final de la festa, que és el mateix conte, han de trobar la fi que corresponia sovint als antics herois: la mort.

Els dos protagonistes, en Trinus i l'Alòdia, han de morir, doncs, l'un de mort violenta "com l'espiga sota la dalla", l'altra en plena joventut. L'heroi ros i esvelt com una espiga perd la seva personalitat quan entra, per casament, a can Gelada. La seva mort es veu inevitable abans que arribi; però el conte no té res de nostàlgic perquè l'autor pensa que no es pot enyorar "un paradís que no fou mai". Les comparacions són plàstiques, la frase té un dring suau.

"Història d'amor" és plena d'una ironia tan subtil que si hom bada la pren només per tendresa. La noia, de nom quasi d'ocell, Alòdia, és encara més trencadissa que en Trinus: "era un exòtic lliri d'hivernacle". La paradoxa és una constant de tota la narració, de concisió extrema. Alòdia és, gairebé, una sirena: i ja Andersen feia morir les sirenes quan es volien humanitzar. La bullent actualitat que es transforma és acceptada pel contista que precisament manifesta com aquestes velles estructures passen a una vida mítica.

M.ª Angels Anglada

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

- Presentació factura 3 mesos (13 n.ºs) 250 ptes.
- Gir postal 6 mesos (26 n.ºs) 500 "
- Taló bancari 12 mesos (52 n.ºs) 1.000 "

Data i signatura

Aquests Artistes

TURRÓ a
"ART-3"

Turró, flexible gimnasta bàquic vestit de perles, fa mirallar els sàtirs mediterranis, fa giravoltar i recargolar els ritmes. La vida és per ell una llum diònisiaca, viva, lleugera i plaent, una flama difusa, un concert de sons, una dansa, una fantasia mitològica. Turró, l'artista de Roses, és la marxa cap a una puresa excitant. Per ell, l'amor està present en cada petit fragment de les seves reinvençions de la figura humana.

En gran part de les obres d'aquesta exposició, l'artista deixa l'actitud meditativa i somriu a l'existència joiosa: els dies lleugers, el mar brillant amb les seves simfonies d'escuma, d'escata de peix i de colors, la crepitació del foc del sol, la sentor de l'estació xafo-gosa, la color del cel, una flor, un home i una dona que s'estimen apassionadament damunt la sorra. Hi ha una vibració —vibració un xic metàl·lica— en aquestes obres plenes d'arabescos, transparents com l'aigua. Turró hi arrisca les imatges més concentrades i es complau a comprovar llur funcionament. En aquestes imatges s'hi barreja la imaginació; el pintor les veu com herois i com heroïnes. Imatges toves i nues.

D'una manera general, l'art de Turró mai no està emmotllat a formes immutables. Cada quadre té la seva forma pròpia, la forma necessària nascuda del tema, de l'atmosfera i del cor múltiple del pintor. El ritme de l'obra serà el ritme interior de l'artista en el moment que visqui profundament aquesta obra i li infongui la vida: és per això que els ritmes esdevenen tan nombrosos i tan variats com els sentiments.

Turró, el gran Turró, treballa ara com un il·luminat, i s'apressa a realitzar-se com a creador important de llegendes enriquides per una puresa espontània.

Tanmateix però, aquesta altra permanència de Turró a Figueres, al costat nostre, ens deixa un regust indefinible. La seva obra és un cercle perfecte que es va tancant.

Dionísac Turró: Un somriure joïós

Bronsoms a la
"Sala Vallès"

Aprofitem l'avinentsa de la primera exposició d'aquest jove dibuixant empordanès, per informar succintament al lector de les qualitats genèriques de Bronsoms.

Es tracta d'una escriptura poètica, la línia de la qual, sense interrupcions, crea les ensenyas d'una època bigarra-

da, trulent i tràgica com la nostra. Aquets cal·ligrames contraculturals, glateixen dins el temps de les calitges i dels viatges somiats.

Jordi Bronsoms ens demostra esplèndidament que l'ànima ha canviat de forma i s'ha fusionat amb l'esperit. Arreu hi ha unitat. I aquesta unitat resulta dels reports i de les interferències entre les coses que fan la vida. Aquest és el mecanisme de Jordi Bronsoms. Una exposició ben interessant.

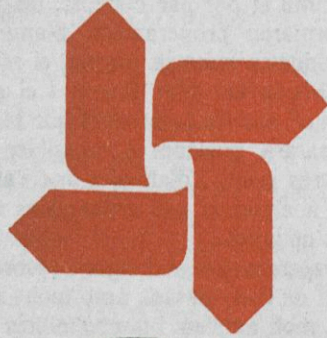
Narcís Pijoan

¡VERANO!

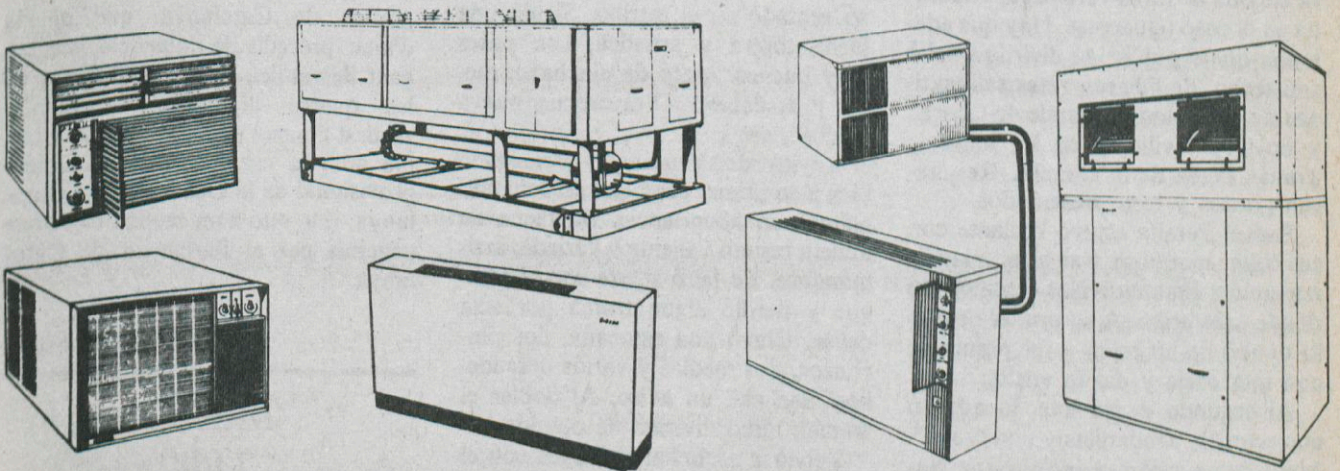
calor, calor, calor, calor...

solución

CLIMASA

una extensa gama en AIRE ACONDICIONADO
para satisfacer todas sus necesidades

amplio servicio técnico POST-VENTA

CLIMASA

avda. Pirineos, 17- tel. 50 25 66 Figueras

distribuidores en exclusiva de **Gibson** y **WINNER**

Racó jove

Llach, Serrat... i ara Maria del Mar Bonet

Em plau donar-vos aquesta setmana una bona notícia. Després dels recitals de Lluís Llach i de Joan Manuel Serrat, actuarà a Figueres Maria del Mar Bonet, cantant mallorquina prou coneguda i molt arrelada al món de la nova cançó, al qual es va incorporar gairebé des dels seus inicis, i que ja en d'altres ocasions ha actuat a la nostra ciutat. La data del recital de la Bonet, segons la notícia que ens ha arribat, serà el 24 d'aquest mes, diumenge, a la tarda, al local del Patronat.

Aquesta nova ens ha estat facilitada des Barcelona. Concretament, de la representant de Maria del Mar Bonet. Desconeixem, però, el grup organitzador del recital.

RENAIXENÇA MUSICAL

Amb l'arribada de l'estiu i les vacances, és quan major nombre d'acti-

vitat musical hom detecta arreu, i sembla ésser que aquest estiu musical, recentment inaugurat amb el recital de Serrat, continuarà endavant amb bones perspectives.

Tenim, per una banda, el "Cop de Gong" ("Golpe de Gong"), amb "Els dimarts del Patronat", que cada dimarts oferirà alguna activitat, alternada amb el popular concurs, del qual informarem properament. S'anuncia, en aquesta mateixa pàgina, el recital de Maria del Mar Bonet, i el grup "Truc" ens ha comunicat que també prepararà quelcom i, possiblement, d'altres grups i d'altres noms s'afegiran a aquestes nits estiuenques amb més activitat.

Esperem que així sigui i recordem l'èxit de l'any passat, amb molts recitals, molt ambient i també moltes sorpreses.

Josep Maria Ortega

Toros

Pepín Peña (tres orejas), brillante triunfador

Muy buena entrada, en esta primera corrida de toros veraniega, celebrada en el coso figuerense. Hay que adelantar que el público se divirtió y salió satisfecho. Se lidiaron reses salmantinas de Leopoldo Lamamie de Clairac y novillos sevillanos de los hijos de Tomás Pérez de la Concha. Resultados gordos y bien presentados.

Rafael Peralta estuvo brillante con sus bellas monturas y se hizo aplaudir a menudo. En banderillas creemos fue donde más brilló. A su primer novillo lo tumbó de un rejón y fue premiado con una oreja y dio la vuelta.

Al segundo de su lote, lo adornó con rejones, banderillas y una "rosa". Mató de un rejón, y recibió una clamorosa ovación cuando paseaba una oreja del novillo.

Pepín Peña recibió a su primer toro con buenos lances y revolera. El bicho fue poco picado y pasó al segundo tercio, donde el propio diestro clavó tres pares de banderillas con gracia y soltura. El toro se colaba un poco, pero el espada siguió toreando con va-

lencia y finura. Derechazos, redondos, naturales y de pecho intecalados, sin olvidar algún estatuario mirando al tendido. Pinchazo y media fulminante. Dos orejas y vuelta.

Al quinto de la tarde, le dió artísticos capotazos. Una vez picado el toro tomó los palos y clavó tres nuevos pares a cual mejor. Con la muleta empezó sentado en el estribo. Siguió una faena torera y artística, con pases muy buenos. Mató de pinchazo, media y descabello. Otra oreja y nueva vuelta.

Rayito de Venezuela veroniqueó bien a su primer enemigo, escuchando palmas en abundancia. Su faena de muleta resultó valiente y variada, arriándose. Le faltó suerte con el estoque y perdió algún trofeo por esta causa. Clavó una estocada, dos pinchazos, dos medias y varios descabellos. Escuchó un aviso. Al doblar el animal, hubo división de opiniones.

Volvió a escuchar aplausos con el capote en su segunda actuación. Y con la muleta también estuvo brillante. Naturales con la zurda y de pecho como remate. Recetó una estocada hasta la bola, pero el toro no cayó y tuvo que descabellar. Le concedieron una oreja y dio una vuelta triunfal a la plaza.

Currillo

Adhesió de l'Assemblea de l'Alt Empordà a la "recomanació política" de Xirinacs

L'Assemblea Democràtica de l'Alt Empordà, juntament amb altres disset delegacions de l'Assemblea de Catalunya, s'ha adherit a la "recomanació política" feta a l'Assemblea de Parlamentaris.

Aquesta recomanació, presentada pel senador Xirinacs, es basa en dos punts: 1) Que l'Estatut no ha de passar per les "Cortes Españolas" i 2) una proposta de Diputació provisional.

Per a la recuperació immediata de l'autogovern es proposa l'actualització de l'Estatut del 32, la derogació del decret del 5 d'abril del 1938 que va disoldre la Generalitat, l'anul·lació de l'encara no nascut "Consejo General de Cataluña" i l'aprovació de l'Estatut del 32 actualitzat, portat a terme mitjançant els decrets-lleis que calguin, però sense passar per les "Cortes".

Pel que fa a la proposta de la Diputació provisional, es tracta d'un procés ràpid en la recuperació de l'autogovern de Catalunya, que hauria d'anar precedit de l'obtenció, mitjançant decret-llei, del control oficial de les quatre diputacions catalanes. Aquest control es podria portar a terme amb la creació de la Diputació provisional de la Generalitat de Catalunya, fins que hom realitzi eleccions generals per al Parlament de Catalunya.

Jordi Rigall

**Més de
7.000
persones
llegeixen
cada setmana**

PAIS

TF-1

PELÍCULAS

- 7 Jueves 20.30.- L'inspecteur mène l'enquête (P)
- 7 Jueves 20.30.- Les années d'illusion (D)
- 8 Viernes 19.00.- Graine d'ortie (S)
- 9 Sábado 21.30.- Sergent Anderson (S)
- 10 Domingo 17.55.- Les Misérables (D)
- 11 Lunes 20.30.- Orgueil et Passion (D)
- 12 Martes 15.15.- Cosmos 1.999 (S) (CF)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 6 Miércoles 19.00.- Graine d'Ortie (S)
- 7 Jueves 17.30.- Émissions pour les enfants
- 8 Viernes 20.30.- Une femme presque fidèle (Teatro)
- 9 Sábado 13.35.- Le monde de l'accordeon
- 10 Domingo 20.30.- Le secret du rapport Quiller
- 11 Lunes 17.00.- Le club du lundi
- 12 Martes 20.30.- Pile et Face (V)

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (D) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policíaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.
 Nota. - Tanto TF-1 como FR-3 diariamente y a las 19.45 h. transmitirán un resumen del Tour de France.

A-2

PELÍCULAS

- 6 Miércoles 20.30.- Joe Forrester (S) (P)
- 7 Jueves 20.30.- M. Blebs et Rozalie (CD)
- 8 Viernes 20.30.- L'italien (S)
- 9 Sábado 20.30.- Platée
- 10 Domingo 21.40.- La dynastie des Forsyte (S)
- 11 Lunes 21.55.- La saga des français (S)
- 12 Martes 20.35.- Gervaise

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 6 Miércoles 15.05.- Bonanza
- 7 Jueves 22.15.- Les jours de notre vie
- 8 Viernes 15.00.- Champions (S)
- 9 Sábado 14.10.- Les jeux du stade (DP)
- 10 Domingo 20.30.- Musique and music (V)
- 11 Lunes 20.30.- La Tête et les jambes (Co)
- 12 Martes 13.50.- Bergeval et fils

FR-3

PELÍCULAS

- 6 Miércoles 20.30.- Le retour du héros
- 7 Jueves 20.30.- Les volets clos (DR)
- 8 Viernes 21.30.- Quelques Afriques (DC)
- 9 Sábado 20.30.- Ombre blanche
- 10 Domingo 20.30.- Avec le Sourire
- 11 Lunes 20.30.- Les Petroleuses (C)
- 12 Martes 20.30.- Le tigre aime la chair fraîche

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 6 Miércoles 20.00.- Les jeux de vingt heures (Co)
- 7 Jueves 19.40.- Tribune Libre
- 8 Viernes 20.30.- Vendredi
- 9 Sábado 21.25.- Giselle (Ballet)
- 10 Domingo 17.15.- Espace Musical (M)
- 11 Lunes 20.00.- Les jeux de vingt heures
- 12 Martes 18.45.- Le club d'Ulysse

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Programes del circuit català de

- 6 Dimecres 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Català amb nosaltres Nova gent
- 7 Dijous 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Català amb nosaltres Tot art, i Barcelona RTVE
- 8 Divendres 14.00.- Miramar
- 9 Dissabte 13.30.- Terra d'escudella
- 14.00.- Miramar
- 10 Dilluns 13.30.- Miramar esportiu
- 14.00.- Miramar
- 11 Dimarts 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Giravolt

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

INTERFERÈNCIES

F. Garrido Pallardó

L'altra setmana ens digué una "folklòrica" que ella cantava per voluntat de Déu. Bé; fonamentar raons per a l'ateisme sembla més aviat immoralíssim.

***

Deia un fabricant de taüts que ell no els anunciava, perquè, per la major part, la gent no es mor més d'una vegada.

***

Ja ens agradaria veure un home abandonat al mig d'un bosc per culpa de les seves aixelles.

"Traviata" tingué, si més no, un bon avantatge. Ens estalvià l'escarxofa del micròfon amb la seva poc estètica i perllongada cua.

***

Divendres tindrem afegit d'economistes i fóra plausible que, ja que no altra cosa, economitzin, almenys, el temps.

***

Una cançó d'ara digué que "el mundo es una ventana abierta", i se'gons això, havia d'ésser força embusada, perquè trigara sis dies...

***

"Terra d'escudella" tan sols per Catalunya i Balears. Molt bé. Però, sabeu qui era Joan Gaig? Ho sabeu? Qui se'n recorda d'"Els terrissaires de Breda"?

***

Fou un film i en Joan Gaig féu la música. Doneu-me noves d'ell. Qui pugui, deu fer-ho. Mercès.

Fútbol

Fichajes, noticias y proyectos del Figueres

Luis Coll ha sido nombrado secretario técnico

Ya se sabe lo que suele ocurrir por estas fechas. Cuando los futbolistas se toman unas merecidas (?) vacaciones, los directivos de los diferentes clubs se mueven inquietos en busca de posibles fichajes, al tiempo que se planifica la nueva temporada. Esto es lo que hacen precisamente los máximos responsables del Figueres.

FICHAJES

En nuestro anterior número, informábamos a nuestros queridos lectores sobre este capítulo. A los nombres ya seguros de Miret, Semis, Salazar y Vilar, ahora podemos añadir los siguientes jugadores: Torrens, Echegoyen, Vilarrodá, Cortada, Cros, Martínez y Ornat. O sea, que la plantilla figuerense empieza a tomar cuerpo y ya se perfila el armazón del equipo que, en esta temporada 1977-78, defenderá los colores albiazules.

Siguen las gestiones con otros varios elementos futbolísticos, por lo que se espera para muy pronto tener el once al completo. También podemos adelantar que el joven Nogué, una vez finalizada la "mili", se reintegrará al conjunto unionista. Esto puede ocurrir dentro de un mes a lo sumo.

LUIS COLL, SECRETARIO TECNICO

El que ya fuera entrenador figuerense hace muy pocas temporadas, Luis Coll, ha suscrito compromiso con el Figueres en calidad de secretario técnico. Su aportación al club puede ser valiosa, ya que Coll es un perfecto conocedor de la categoría y su experiencia puede servir de mucho.

Este fichaje encierra un interrogante para la mayoría de aficionados locales. Pues, algunos se preguntan quién va a entrenar al equipo. Esto queda por descifrar de momento. El puesto de entrenador sigue vacante y todavía no ha resuelto la directiva fi-

guerense, quién será en definitiva el sucesor de Hanke.

EL TROFEO "CIUTAT DE FIGUERES"

El trofeo que lleva el nombre de la ciudad, seguirá un año más en candelero. Habrá continuidad, por tanto. Oficiosamente, hemos podido saber que en esta próxima edición, el número de equipos participantes será más numeroso que en las anteriores. El sistema a seguir o las posibles eliminaciones, no las sabemos por el momento, pero ahí queda la noticia.

LOS DE TERCERA PENDIENTES DEL PLENO

Bastante se ha escrito y especulado sobre la forma de distribuir los seis grupos de Tercera División. Como es sabido, cada uno de estos grupos lo formarán 20 equipos. El vencedor de cada uno ascenderá a Segunda División B. Descenderán a Primera Categoría Regional Preferente, los clasificados en los puestos 19 y 20 del grupo primero y los 18, 19 y 20 de los restantes grupos.

Pero lo que de verdad interesa es la distribución de los mismos. Definitivamente, esto se sabrá cuando se celebre el Pleno del Fútbol Nacional. Aunque nada hay seguro, se da como posible que el grupo catalán cuente con algunos equipos de Aragón y Valencia. Esto representaría algún desplazamiento fuera de la región y, como contrapartida, la visita de caras nuevas en los campos catalanes. Vaya

lo uno por lo otro.

SE NECESITAN MAS SOCIOS

El problema es viejo. Hacen falta muchos socios para llevar adelante con cierta dignidad a un club de fútbol. En nuestra ciudad, desgraciadamente, también se da esta circunstancia tan desfavorable, para la buena marcha de toda entidad que se precie. Con quinientos asociados poco puede hacerse.

Los nuevos directivos están buscando la forma de atraer nuevos adeptos al club. O sea, que una de sus principales finalidades será la captación de nuevos socios. Esto es digno de loa, pero muy difícil de conseguir. Creemos que todas las directivas lo han intentado y poco o nada se logró. Esperemos que los actuales lo consigan y el club pueda subsistir por sus propios medios, sin necesidad de que a final de temporada tengan que echar mano de su peculio particular. Cosa que, por desgracia, ocurre muy a menudo.

LOS ENTRENAMIENTOS, ¿PARA CUANDO?

A ciencia cierta, no se sabe. Ahora bien, es bastante probable que después de la primera quincena de este mes de Julio, empiecen los entrenos. Alrededor del 20 es la fecha más posible. Tampoco podemos decir si serán sesiones semanales repartidas en dos o tres entrenamientos. Esta decisión deberán tomarla los técnicos. Ya falta poco para salir de dudas. Bastará recordar que dentro de dos meses el balón estará rodando en competiciones oficiales. Ya que, al parecer, el primer domingo de Septiembre será el inicio.

Joaquín Balletero

A Praga, un discurs: dues versions

A Praga, s'ha celebrat la 79 sessió del Comitè Olímpic Internacional, per tal de discutir, entre moltes coses, a quina ciutat —car els Jocs es concedeixen a una ciutat i no a un país— es concedirà la seva organització l'any 1984, és a dir, després de Moscó. De moment, res no s'ha posat en clar, després de la renúncia de Teheran, que semblava, en principi, que tenia interès a organitzar-los.

També es discutí sobre l'ampliació i, a la vegada, reducció del programa olímpic. Per una part, hi ha federacions que tenen interès que els seus respectius esports siguin olímpics; però, per altra banda, hi ha interès a reduir el programa que ja es troba massa carregat per a poder-lo desenrotllar en quinze dies. Sembla, de totes maneres, que alguns nous esports hi seran inclosos. De moment, i de cara als Jocs de Moscó, s'inclou en atletisme la prova de 50 quilòmetres marxa, que

hom havia eliminat a la darrera Olimpíada i que jo, personalment, havia defensat en alguns escrits per considerar-lo injust.

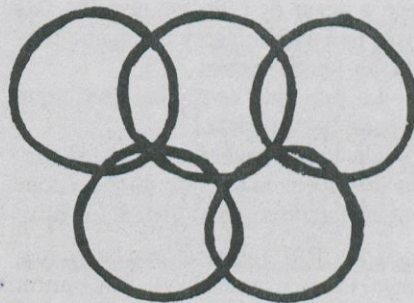
Però el més interessant que ha passat a Praga no és tot això, sinó quelcom molt més significatiu i, a la vegada, menys important. I és que, en una fase dels discursos pronunciats a la Universitat dita de Carles, i a la sala històrica dominada per una estàtua de

Carles IV de Bohèmia, es produí un "lapsus", durant el discurs de Lord Kilanin, actual president del Comitè Olímpic.

Pel que sembla, aquest, es un moment del seu discurs, digué: "Els atletes tenen de ser protegits, a fi de no resultar ser instruments dels seus governants". Però la versió a la premsa txeca fou aquesta: "Els atletes tenen de ser protegits contra els interessos comercials."

Crec que aquestes dues versions del discurs del president Kilanin, reflecteixen clarament la manera de veure i comprendre l'esport a les dues parts del món d'avui. Dos móns clarament diferenciats per les seves ideologies polítiques i socials i que, com és natural, l'esport vinculat vulgui o no vulgui a la cosa social no pot escapar a la influència política.

Albert Gurt

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio. 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Colom, de 16 años

“Me gusta el ajedrez, pero prefiero estudiar química o física”

Descubrimiento en el V Trofeo Costa Brava de Ajedrez

Colom tiene 11 años y ha sido sin lugar a dudas el descubrimiento, por así decirlo, en el V Torneo Costa Brava de Ajedrez. Es componente del club local y figura entre los componentes que poseen la tercera categoría. Colom da la sensación de un empollón en términos estudiantiles, que además tiene a la tranquilidad como aliada. Dichoso él.

Le hemos traído hoy a estas páginas para que nos hablara de lo que ya lo es todo para él, el ajedrez. Y nada mejor para iniciar la charla, que pedirle su impresión acerca de cómo ha visto y cómo le ha ido el finalizado torneo.

—Estoy más contento de lo que pensaba al inicio. Consideraba que

me encontraba bastante desentrenado pero a pesar de todo me inscribí. Las cosas han salido bien y en alguna partida he tenido suerte.

—La pregunta es tópica, pero ¿qué es para ti el ajedrez?

—Un hobby que me ocupa al menos dos horas al día. Me interesa continuarlo, aunque no sé bien si los estu-

dios me lo van a permitir.

EL MEJOR, KARPOV

—Cuando uno se presenta a un campeonato, ¿con qué condiciones mínimas debe hacerlo?

—Debe tener conocimiento de aperturas, finales y de las complicaciones del juego en su fase intermedia, además de constancia en el entreno.

—¿Se nace o se aprende?

—Tiene que aprenderse el ajedrez independientemente de que pueda gustar, tal es el caso de desarrollar tácticas a mansalva.

—¿Cuál es tu jugador?

—Indiscutiblemente, Karpov. Técnicamente es el mejor del mundo, no habiendo ninguno que pueda ponerse a su altura.

—¿Puede un jugador en una población como Palafrugell pasar de la nada a ser una figura?

—Hay medios para desarrollarse, leyendo libros principalmente y jugando con mis compañeros que normalmente suelen estar bien preparados.

Colom, admirador del soviético Karpov, durante una de las partidas del V Torneo Costa Brava de Ajedrez.

OTROS DESTACADOS EN EL TORNEO

—Volviendo al Torneo Costa Brava, ¿cuáles son los compañeros que a tu entender han destacado más?

—Hernández, que ha demostrado una gran precisión en sus jugadas, Ferrán ha estado también a un gran nivel, Camós en su línea habitual y Catalán H. Cruañas y Casellas han exhibido un buen juego. Hay que tener en cuenta que en un torneo a siete rondas, el perder una partida puede ser decisivo.

—¿Con qué carrera te vas a enfrentar ahora, puesto que has terminado el Bachillerato?

—Ciencias físicas o químicas. Me gusta el ajedrez pero prefiero los estudios.

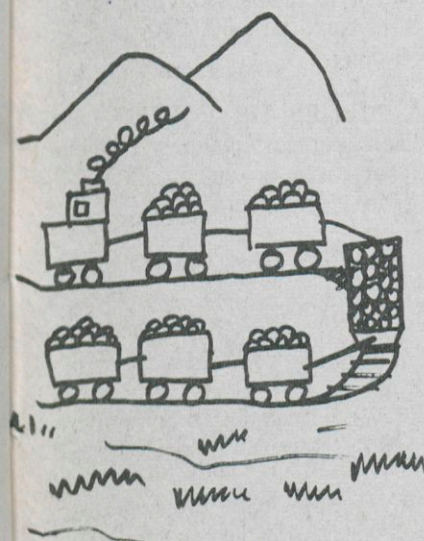

DE PORT-BOU A BARCELONA

Tren	CLASE	Nota	Port-Bou Sale	Llansó Sale	Figueroa Llega	Flasá Llega	Gerona Llega	Caldas Llega	Mossonet Mossones	Gronollers Llega	Barña Llega
2128	Tranvia	(1)					5'15	5'30	5'44	6'29	7'05
2130	Tranvia	(1)					6'10	6'25	6'39	7'29	8'06
2112	Semid. ut.	(1)	5'50	6'—	6'21	6'49	7'09	7'24	7'38	8'10	8'40
476	Bar. Talgo	(2)	6'55		7'14		7'41				8'50
2116	Tranvia	(4)	7'10	7'22	7'43	8'25	8'44	8'59	9'12	9'54	10'33
2156/2755	Rápido ut.	(3)	7'40		7'59	8'15	8'28	8'41	8'53		9'50
124	Hisp. Exp.		7'48	7'57	8'16	8'38	8'57	9'13	9'30	10'06	10'43
112/711	Valencia E.	(3)	8'—		8'29	8'51	9'10	9'26	9'42	10'18	10'53
2118	Semid. ut.	(1)(5)	8'10	8'22	8'42	9'09	9'29	9'44	9'58	10'43	11'13
152/751	Ráp. Talgo	(6)	10'—		10'19		10'48				12'09
102	Catal. Exp	(1)	10'10	10'20	10'38	11'—	11'17	11'32	11'45	12'23	12'55
2120	Semidir.		11'15	11'23	11'42	12'05	12'23	12'40	12'54	13'39	14'16
2132	Tranvia						13'15	13'30	13'44	14'28	15'02
3102	Tranvia	(4)(8)	12'40	12'53	13'17	13'47	14'08	14'30	14'46		16'35
2102	Rápido ut.		13'45		14'04	14'19	14'32	14'44			15'54
1102	Omnibus	(1)(4)	14'10	14'24	14'47	15'14	15'35	15'56	16'11	17'02	17'50
3104	Tranvia	(8)	16'—	16'10	16'32	17'02	17'22	17'40	17'54		19'35
2122	Semid. ut.	(1)(5)	17'20	17'32	17'53	18'22	18'42	18'57	19'10	19'42	20'14
108/807	C. Brava E	(7)	18'50	19'—	19'18	19'40	19'57	20'12	20'27	21'05	21'42
2124	Tranvia	(1)(4)	19'15	19'27	19'48	20'18	20'49	21'04	21'18	22'01	22'39
70	Cat. Talgo		19'53				20'37				21'45
2192	Tranvia	(4)	20'25	20'35	20'56	21'24	21'44				23'30
2104	Rápido ut.		21'20		21'39	21'54	22'07	22'20			

DE BARCELONA A PORT-BOU - CERBERE

Tren	CLASE	Nota	Barña Sale	Mossonet Mossones	Caldas Sale	Gerona Sale	Flasá Sale	Figueroa Llega	Llansó Llega	Port-Bou Llega	Cerbère Llega
2191	Tranvia	(1)				6'15	6'35	7'02	7'25	7'38	7'45
2193	Tranvia	(1)				7'20	7'40	8'05	8'27	8'38	8'45
1101	Omnibus		5'15	6'50	7'07	7'34	7'55	8'25	8'49	9'04	9'25
2121	Tranvia		6'45	8'07	8'21	8'36					
2101	Tranvia R.		8'05		9'05	9'18	9'32	9'51		10'12	10'18
808/107	C. Brava E	(3)	8'39	9'30	9'44	9'59	10'15	10'40	11'—	11'10	11'18
2111	Tranvia	(1)	8'45	10'07	10'21	10'36	10'55	11'20	11'42	11'53	12'01
3103	Tranvia	(1)(4)	9'—	10'26	10'40	10'55	11'14	11'55	12'17	12'30	
73	Cat. Talgo		10'15			11'18				12'04	12'33
103	Rápido		10'19		11'36	11'50	12'05	12'26	12'44	12'53	13'—
3105	Tranvia	(1)(4)	10'45	12'26	12'40	12'58	13'17	13'43	14'05	14'17	14'25
2113	Tranvia		12'45	14'09	14'23	14'41	15'—	15'25	15'47	15'57	16'05
2115	Tranvia		14'15	15'39	15'52	16'09	16'28	16'54	17'16	17'28	
2103	Tranvia R.	(4)	15'30	16'43	16'55	17'10	17'26	17'46	18'03	18'12	18'19
101	Catal. Exp.		16'—	17'04	17'17	17'32	17'48	18'13	18'33	18'43	18'50
752/151	Ráp. Talgo	(5)	16'52			18'01		18'32		18'55	19'05
2117	Tranvia	(2)	17'15	18'39	18'53	19'11	19'30	19'55	20'17	20'29	20'35
712/111	Valencia E.	(6)	18'10	19'06	19'21	19'37	19'54	20'19		20'48	21'—
2756/2155	Rápido ut.	(6)	19'15	20'02	20'13	20'26	20'39	20'59		21'20	21'26
2119	Tranvia		19'15	20'39	20'53	21'10	21'29	21'54	22'17	22'27	
123	Hisp. Exp.		20'—	21'02	21'18	21'32	21'48	22'13	22'33	22'42	22'51
3107	Tranvia		20'—	21'26	21'39	21'53					
475	Bar. Talgo	(7)	21'—			22'04		22'31		22'53	23'22
2123	Tranvia		21'15	22'37	22'51	23'06					

NOTAS

DE PORT-BOU A BARCELONA

Enlace con líneas de Mataró.
 Procede da París Austerlitz. No admite viajeros.
 Destino Valencia término. Circula del 30-6 al 24-9 1977.
 Parada fija en Playa de Garbet, apeadero.
 Parada fija en Playa de Garbet, apeadero, del 1-6 al 30-9.
 Destino Alicante término.
 Destino Madrid Chamartín (Vía Caspe).
 Vía Mataró.

Todos los trenes, excepto Talgos, paran en Barña Clot. Los destinos Valencia término, Alicante término y Madrid Chamartín, efectúan su parada en Barcelona Paseo de Gracia.

DE BARCELONA A PORT-BOU

Parada fija en Playa de Garbet, apeadero.
 Parada fija en Playa de Garbet, apeadero del 1-6 al 30-9 1977.
 Procede de Madrid Chamartín, Vía Caspe.
 Vía Mataró.
 Procede de Alicante, término.
 Procede de Valencia, término. Circulan del 1-6 al 24-9 1977.
 Destino París Austerlitz. Camas.

Los trenes procedentes de Madrid Chamartín, Alicante término y Valencia término paran en Barcelona Paseo de Gracia.

Tren tranvia U.T. 2193, circulará días laborables.

PISCINAS

SENSACIONAL para Ud. Que

Quiere construir su piscina.

No tiene filtro en su piscina.

Tiene problemas en su piscina.

No quiere ser esclavo de su piscina.

SOMOS ESPECIALISTAS EN PISCINAS

En nuestra exposición podrá admirar la gama más moderna y completa de Filtros y accesorios así como los sistemas y productos de tratamiento de aguas más eficaces y rentables.

c/ José Coll s/n - Urb. Ensanche - Tel. 501118 - Apart. 131 - FIGUERAS

Farmàcies

Dia 6, dimecres
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 7, dijous
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 8, divendres
Bonmatí - Rambla, 10
Dia 9, dissabte
Soler - Carrer Nou, 22
Ferran - Gral. Mola, 6
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 10, diumenge
Ferran - Gral. Mola, 6
Dia 11, dilluns
Dr. Martín - Rambla, 11
Dia 12, dimarts
Dr. Xirau - J. Maragall, 4

Metge de guàrdia

Diumenge, dia 10
Dr. Martí Gironella
C/ Llers n° 19
Tel. 50 34 79

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08

Espectacles

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 7, a partir de les quatre de la tarda: "La separación" i "La chica de Petrovka".
Dissabte, dia 9, a la nit, i diumenge, dia 10, tarda i nit: "Tarde de perros" i "Cuando los maridos iban a la guerra".

Sala Edison

Dimecres, dia 6, a la nit, i dijous, dia 7, tarda i nit: "Soltero y padre en la vida" i "Joe Navidad".
Dijous, dia 7, nit; dissabte, dia 8, nit; i diumenge, dia 9, a partir de les quatre de la tarda: "Escalofrio en la noche" i "La dudosa virilidad de Cristóbal".

Cinema Juncària

Diumenge, dia 9, tarda i nit: "Turín negro" i "Sandokán".

Cinema El Jardí

Dijous, dia 7, nit; dissabte, dia 9, nit; i diumenge, dia 10, a partir de les quatre de la tarda: "Turín negro" i "Sandokán".

Exposicions

Art - 3 - Jaume Turró, Pintures
La Cúpula - Dalí. Litografies i gravats
Obanos - Col·lectiva. Coll de Carrera.
Batallé, Colomer.
Rhodas - Roger. Naif
Vallès - Jordi Bronsoms. Dibuixos.
Victòria - Col·lectiva. Horari d'estiu, de 18 a 20 h.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores.
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Anuncios Breves

CREU DE LA MA. Solares a venta. *Fincas Gibert* en C/. Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

NAVE INDUSTRIAL en venta 500 m². Casco urbano. Razón *Fincas Gibert* C/. Caamaño n.º 3. Tel. 50 62. Figueras.

INTERESA MANSO en sector Figueras. Superficie inferior 100 vessanas. Ofertas hasta 6.000.000 Pts. *Fincas Gibert*.

EN ROSAS, piso lujo. Frente a Oportunidad 2.000.000 pts. *Fincas Gibert*.

BIENES DE EQUIPO. Ampliación negocio. Cualquier problema financiero tiene solución. *Finord*. Apuntado 150. Figueras.

RABOS DEL AMPURDAN. Espléndida viña de 25 vessanas, a carretera. Agua y luz a 50 metros. Precio 1.000.000 ptas. *Fincas Gibert*.

VENDO SOLAR en Figueras. Precio razonable. Máxima edificación. Tel. 50 32 87. Llamar de 14 a 15 h. de 20 a 22 h.

SE NECESITA mujer, mediana edad. Función ama de llaves. Imprescindible buenos informes. Interesados llamar Tel. 50 57 63. Total reservat.

Cursos de català

Inici: dia 13

Castellanoparlants
Catalanoparlants

Inscripcions:

Biblioteca de la Caixa
Farmàcia de La Marca de l'Ham
Parròquia Bon Pastor
Parròquia Poble Nou

Subvencionats per l'Ajuntament de Figueres i organitzats per Òmnium Cultural.

Joieria Pujol

Comunica a llurs clients i amics que restarà tancada per vacances del 10 al 19 d'aquest mes.

Hiper Figueres

ctra. França s/n · Edifici Port-Lligat

PROPERA
INAUGURACIÓ

La comarca de Figueres disposarà aviat del seu Hipermercat, a nivell europeu.

comoditat en la compra. Tot en un mateix centre.
estalvi en preus i en temps.
llibertat d'elecció.

ZAFER S.A.

calle San Lázaro, 35. 2.º A

Teléfs.: 50 51 62 y 50 51 66

**SOMOS LA INMOBILIARIA QUE CONSTRUYE SIEMPRE LA VIVIENDA QUE SE NECESITA
¡ Y EN LA ZONA INMEDIATA AL PARQUE BOSQUE MUNICIPAL !**

VIVIENDAS

JUNCARIA PARC - BOSQ

CARACTERÍSTICAS: Tres, cuatro y cinco dormitorios dobles. Comedor-Estar con amplia terraza. Aseo y cuarto de baño completo. Cocina totalmente equipada con muebles «For-Lady» incorporados. Lavadero y tendedero en terraza interior. Pintura gran calidad. Instalación prevista para teléfono. Antena de TV española y francesa.

CONDICIONES: Hable con nosotros y díganos en que condiciones desea hacer efectivo el 30% de entrada. Denos su sugerencia y atenderemos su caso.

Para el resto de los pagos, dispone Vd. de 12 a 15 larguísimos años. (90% de reducción de impuestos)

RENTA LIMITADA

PISOS DE GRAN CALIDAD. EXCEPCIONAL ZONA URBANISTICA. CUIDADO Y PERFECTO ACABADO
Póliza de seguro de cantidades entregadas n.º 10.137 con Cía. ASEFA. Expediente —GE—VS—7001/73

INFORMESE también en...

calle Caamaño, 3 - Teléf. 50 14 62 FIGUERAS

 Fincas Gibert